

1943-DVAJSET PONOSNIH LET - 1963

Zgodovinski sklepi drugega zasedanja AVNOJ v malem idiličnem bosenskem mestecu pomenijo rojstvo nove Jugoslavije, take, ki je izraz nezpolnjenih želja jugoslovanskih narodov v preteklosti in za katero so naši narodi plačali tako visoko ceno v boju, krvi in trpljenju. 29. novembra 1943 je vznikla Jugoslavija, ki ni bila krojena v kabinetih, niti za zeleno diplomatsko mizo. Nasprotno! Vznikla je taka, kakršne niso predvidevali takratni politiki velikih sil v svoji globoki zmoti, da so naši narodi še vedno potrebni »roke voditeljice« in mačehovstva. Ko je II. zasedanje AVNOJ ugotovilo težnjo po skupnem življenju naših narodov in ustanovilo z Narodnim komitejem osvoboditve Jugoslavije prvo ljudsko vlado in oblast, je po vsem širnem ozemlju Jugoslavije taka oblast že obstajala v Narodno osvobodilnih odborih, ki so nastajali vzporedno z osvobodilnim gibanjem in se krepili ob vedno večjih uspehih Narodno osvobodilne vojske in partizanskih odredov. Narodi Jugoslavije so prvič dobili oblast, ki ni bila začeta v vrhu, temveč je iz širine prerasla do vrha.

Danes, po dvajsetih letih, v jubilejnem letu 1963, smo bili vsi priče in akterji nadaljnjih progresivnih sprememb in ukrepov. Nova ustava SFRJ je plod dolgoletnih bojev, je plod naporov v obnovi in izgradnji, je plod narasle materialne osnove in zavesti. Nova ustava pomeni odprta vrata nadaljnjim socialističnim preobrazbam na poti k brezrazredni družbi.

Pred dvajsetimi leti od vsega sveta občudovana dežela »upornikov«, hrabrih ljudi v neenakem boju, je Jugoslavija danes v očeh sveta še vse kaj drugega. Če takrat ni bilo, je danes toliko bolj jasno, da socialistična Jugoslavija ni posledica slučajnosti, temveč da je od samega začetka, od prvega uporniškega strela naprej, bila cilj in smoter gigantske borbe.

Tako odločnost in enodušnost so jugoslovanski narodi pokazali neštetočrat tudi pozneje, ko je vojni vihar bil že zdavnaj preteklost. Takšna odločnost se je manifestirala tako v naši politiki navzven, kot v razvijanju odnosov navznoter socialistične domovine. Obsežni gospodarski načrti so terjali od nas velike napore in požrtvovalnost, družbeno-politični premiki pa obilo zavestne sile v nas samih. Hkrati pa smo mnogokrat morali tudi navzven opozoriti vse silnice, da morajo računati na našo trdno enotnost vsi, ki bi želeli posegati v pravice in pridobitve iz naše socialistične revolucije.

Pot, ki je pred nami, tudi ni brez zaprek. Ta pot še ni zglajena in spiljena kljub velikanskim uspehom, ki smo jih dosegli. Ovire nosimo s seboj. S seboj nosimo protislovja, ki povzročajo deformacije ob tako hitrem razvoju naše družbe. Le-te so pogosto nujna posledica naglega tempa, moramo pa jih spoznavati in odpravljati. Naša moč je bila vselej v tem, da smo znali spoznavati tudi vse napake in se pravočasno upreti njihovim usodnejšim vplivom na naš razvoj.

Ob veličastnem jubileju naše Republike nismo zaneseni, čeprav globoko privrženi ideji socializma. Realnost naših pogledov nas je odlikovala v vsej preteklosti in bo naša odlika tudi v prihodnje. Naš najlepši prispevek k jubileju Republike bo v trdnem sklepu, da bomo doledno in zavestno sledili načelom naše ustave, idejam socializma, si prizadevali krepiti materialno moč naše družbe in poglobljati demokratične odnose med ljudmi. Stopamo v novo desetletje naše socialistične republike, v desetletje, ki nam bo prineslo novih uspehov v gospodarstvu, zlasti pa v krepitvi in dejanski uveljavitvi socialističnih odnosov med ljudmi.

J. Kr.

OB 20. OBLETNICI AVNOJ IN DNEVU REPUBLIKE
ČESTITA OKRAJNA SKUPSCINA CELJE VSEM
DELOVNIM LJUDEM OKRAJA CELJE

PIONIRJI

BODO SKRBELI ZA SPOMENIK
NOV V KOZJEM

V Kozjem so letos odkrili spomenik NOV, ki je gotovo med najlepšimi v našem okraju. Spomenik je delo kiparja Stojana Batiča, ki je bil sam partizan na Kozjanskem, arhitektonska plat pa je bila zaupana arhitektu Samcu.

Skulptura kiparja Samca predstavlja skupino zavito v zastavo, na tej zastavi pa so vsi značilni dogodki štirih let, ko je Kozjansko bilo eno izmed žarišč upora in osvobodilnega boja pri nas.

Spomenik je posvečen 1235 borcem, ki so padli za svobodo v boju z okupatorjem. Tu so všteti samo padli prebivalec Kozjanskega. Nadalje je posvečen 572 žrtvam fašističnega terorja, umrlim v taboriših in pregnanstvu ter naposled 419 talcem kozjanskega področja.

Za praznik republike in 20. obletnico AVNOJ pripravljajo v Kozjem svečano akademijo, ob tej priliki pa bo krajevna organizacija združenja borcev NOV izročila spomenik v čuvanje in skrb pionirjem v Kozjem. To je zelo dobra misel, saj 29. novembra praznujejo tudi pionirji svoj praznik. S predajo spomenika pionirski organizaciji pa je tudi formalno dana možnost mladi generaciji, da prenaša tradicije NOV iz roda v rod.

OBISK PREDSEDNIKA RUMUNIJE G. G. DEJA V JUGOSLAVIJI

Romunskla vladna delegacija, ki se že nekaj dni mudi v Jugoslaviji, kot gost jugoslovanske vlade, je v torek, 26. novembra in sredo, 27. novembra obiskala tudi Slovenijo. Med obiskom romunske vladne delegacije so med drugim podpisali tudi sporazum o zgraditvi hidroenergetskega sistema na Djerdapu. Izgradnja tega velikega objekta z instalirano jakostjo nad dva milijona kilovatov in s proizvodnjo nad 10 milijard kilovatnih ur električne energije, bo pripomogla k temu, da bo zagotovljena perspektivna zadovoljitev naraščajočih potreb po električni energiji obeh držav. Hkrati se bo z graditvijo na področju Djerdapa zboljšal plovni sistem na Donavi.

SKUPSCINA OKRAJNEGA SVETA SVOBOD IN PROSVETNIH DRUŠTEV

Sodobnost, množičnost

IN KVALITETA — CILJI AMATERSKE KULTURNE DEJAVNOSTI

Umira slab amaterizem — Amaterska kulturna dejavnost naj gre v korak s časom — Financiranje, domena komune
V nedeljo se je v Narodnem domu zbralo na skupščini okrajnega sveta Svobod in prosvetnih društev 115 delegatov Svobod in prosvetnih društev celjskega okraja. Med gosti pa so bili: predsednik Zveze Svobod in prosvetnih društev Slovenije tovariš Branko Babič, predsednik okrajnega odbora Socialistične zveze delovnega ljudstva Celje tovariš Jože Marolt, predstavniki okrajnih svetov Svobod in prosvetnih društev iz Ljubljane in Maribora ter mnogi drugi. Po uvodnem delu, v katerem sta nastopila pevski zbor celjske gimnazije pod vodstvom profesorja Egon Kuneja in zabavni orkester »Elektro« iz Soštanja — pod vodstvom Silva Tamšeta, so delegati poslušali najprej obširen referat o delu Svobod in prosvetnih društev, nato pa so v živahni razpravi — ki je sicer načela nekoliko preveč problemov, da bi jih lahko doobra obdelala — začrtali pot amaterske kulturne dejavnosti v prihodnjem razdobju.

V tistem delu letne skupščine, ko so delegati in gostje podajali obratun dela amaterske kulturne dejavnosti v celjskem okraju in ocenjevali vlogo, ki so jo prosvetna društva in Svobode, pa tudi okrajni in občinski sveti odigrali v hitrem razvoju našega družbenega življenja, so poudarili, da je amaterska kulturna dejavnost še vedno pomemben faktor pri popolnejšem oblikovanju socialistične osebnosti. V tem pogledu ni amaterizem prav nič izgubil na pomenu; drugo pa je seveda vprašanje, kako je to svoje poslanstvo opravil in kako ga lahko ocenjujemo po tem kriteriju. Dejstvo je namreč, da amaterska kulturna dejavnost mnogokrat zaostaja za hitrim razvojem vseh ostalih področij v neki komuni, da ne ugame koraka s časom, v katerem živimo. Tak amaterizem je prav gotovo v krizi in prav je tako. Življenje samo bo podpiralo in razvijalo samo tiste oblike amaterskega kulturnega udejstvovanja, ki bodo znale nuditi sodobnemu delovnemu človeku to, kar od njih pričakuje. V tem pogledu z delom Svobod in prosvetnih društev ne moremo biti povsem zadovoljni! Začnimo kar pri vokaln glasbi. Če je postalo Celje center mladinskega petja, s tem še ne moremo reči, da velja to tudi za odrasle pevske zборе. Prav presenetljivo je namreč dejstvo, da je starejših pevcev zelo malo; to nas čudi tembolj, ker v številnih mladinskih zborih na osnovnih šolah vzgajajo toliko mladih, dobrih pevcev, od katerih pa jih čez leta tako malo poje v odraslih zborih. Morda je res to — kar je poudaril v razpravi Vlado Krolfič, član okrajnega sveta — da se v teh zborih otroci učijo vse

Častni predsednik

Konec prejšnjega meseca je bila izredna seja upravnega odbora železničarskega nogometnega kluba Celje, na kateri so general-majorja JLA ter narodnega heroja Franca Rojska-Jako izvolili za častnega predsednika kluba

NE BO GA NA OBISK

Kennedija ne bo na obisk v Jugoslavijo. Ne bo ga, ker mu je krogla gnusnega zločina prekinila nit življenja. Umril je ČLOVEK. Pravzaprav ubili so ga. Na divjaški način uhili, kot pred tisočletji, ko je človek komaj pričel ustvarjati svojo kulturo, so mračne sile ameriške desnice odstranile človeka, ki je stal na poti njihovim mračnim načrtom.

In sedaj? Imajo prosto pot? Ali bo njegova, nikoli izrečena izjava iz pripravljene govora, ki bi ga moral imeti v Dallasu: »Svoje moči ne bomo nikdar uporabili za uresničitev agresivnih ambicij« — ostala le na papirju?

Vsak uboj je že sam po sebi grozen. Toda ta je še vse kaj drugega. Kajti umorili so ČLOVEKA, ki je čutil utrip tako sveta, kot tudi svoje domovine. In spoštoval ga je ves svet. In ves svet sedaj žaluje za njim. Žaluje nad izgubo tega mladega, pogumnega moža, ki je tako pogumno utiral novo pot v politiki ZDA.

In rayno ta ni bila všeč raznim skrajnežem. Tako pristajajo hladne vojne, rasne diskriminacije in drugim, ki so kovali denar iz človeške bede in revščine.

Odstranili so ga s sveta, toda ne iz zgodovine. Tam bo ostalo njegovo ime zapisano

z velikimi črkami, tako kot je ostalo tudi ime Abrahama Lincolna, ki je bil ravno tako kot on, brezkompromisen borec proti istim črnim silam z ameriškega dna. In te so tudi odstranile oba, v najbolj pomembnih trenutkih. Takrat, ko ju je svet najbolj potreboval.

Kennedija ni več. Komaj 46-letni prvi državljani ZDA je s prestreljeno glavo padel v naročje svoji ženi. In to ravno na tretji rojstni dan svojega sina.

Zalujmo! Poklonimo se njegovemu spominu! Kajti šele sedaj, ko vidimo do kake meje so si upali iti njegovim nasprotniki, lahko razumemo, kako pogumen je moral biti, da se je podal v tako brezkompromisen boj z njimi.

TINE
OREL

Ves svet je pridržal sapo po krvavem dogodku, ki utegne imeti s svojim učinkom svetovni akcijski radij. Nenadoma se je človeštvo zavedlo, da so na svetu sile, ki se ne ustrašijo zločina v politiki, to je, v urejanju medsebojnih razmer, ki jim namen posvečuje vsa, tudi najbolj nemoralna sredstva, ki jih njihov interes z neukrotljivo silo postavlja onstran dobrega in zlega v dejanju in nehanju. Umor državni-ka, kakršen je bil Kennedy, pač odmeva bolj kakor Hammarskjöld in umorih drugih političnih ljudi, ki jih je javnost lahko zabeležila zadnja leta. Premnog Antonijev govor bo izzvenel nad njegovim katafalkom v znamenju svetovnega trenja, ki smo mu pričala že nekaj desetletij in ki je zadnja leta prišlo v tako zagato, da sta oba nasprotnika začela iskati rešitev v kompromisu, sporazumu, koeksistenci.

Jasno je, da se tak preokret ne more izvršiti brez težav in dramatičnih retardacij. Vsi daljnovidni politiki, ki so tako pomirjevalna stališča sprejeli, so to pričakovali. Verjetno pa niso računali, da bo nasprotnik posegel po skrajnih sredstvih, nevarnih in več ko kočljivih provokacij. Brali smo zadnje čase o diverzijah na Kubi, o nasilnih ogledih nad Kubo, o izpostavljanju klasične agenture FBI pri vseh kontaktnih ZDA s SZ, o ofenzivnem značaju operacije »Big Lifts«, ki jo je sprovel Pentagon, ne da bi jo politično opredelil, o suspendiranju diplomatskih odnosov Konga napram SZ, o hitrem preobratu v Kambodži, pa tudi o Adenauerjevi akciji zoper Kennedyjevo smer v svetovni politiki in o finansiranju akcije zoper Kennedyja osebno. Vse to in ostro reagiranje v Moskvi, predvsem ob 46-letnici Oktobrske revolucije je pomenilo, da pot do mi-ru še dolgo ne bo izrečena. V tem pogledu je značilna tudi beseda novega nemškega voditelja Erharda, ki je smrt Kennedyjevo sicer obžaloval, sicer pa dan pred smrtjo izjavil, da se Kennedy in Hruščov lahko sporazumeta samo o manj-važnih stvareh, na priliko o atomskem stopu, nikakor pa ne o nemškem vprašanju in drugih podobnih. Kakor da je atomsko orožje nekaj metafizičnega, onkraj našega konkretnega sveta, in kakor da ni govora o tem, da bi moglo priti do resničnega miru mimo revanšističnih nemških apetitov. Kennedyjeva beseda, da je možno rešiti vsa človeška vprašanja, da pošastno zlo vojne in vojnega zločina ni nekaj nepremagljivega in neodstranljivega, jasno pove, zakaj je moral prav on zapustiti politično arena planeta. Kdor tega ne razume, zelo malo razume. Ta Kennedyjeva beseda je na vrhu sodobne znanstvene misli o človeku in svetu. Na drug način jo je izrekel tudi sodobni mislec z mitično parabolo o Sisifu in zbrali na njegovih plečih. Vera v človeka, v vse, kar je dobro v njem, z zmago dobrega nad zlim, s silo človeške zavesti, brez kapitulacije pred usodo, brez upanja in vdano-sti v nekaj izvenčloveškega, irealnega. Človek je sam gospodar svojega življenja, aksiom, do katerega smo prišli, in zato lahko odločamo o življenju in smrti, če nam je dano odločati.

Sile, ki menijo to veličino človeka zatreti s krvjo, z nasilnostjo, bodo poražene in ne prvič.

SEMINAR ZA PREDAVATELJE OBRAMBNE VZGOJE PREBIVALSTVA

20. novembra je Delavska univerza v Celju s sodelovanjem Odseka za narodno obrambo pri Okrajnem ljudskem odboru Celje, organizirala seminar za predavatelje Civilne zaštite. Predavatelji bodo predavali temi: »Obremenjenost prebivalstva z ionizirajočim sevanjem in zaštita pred njim« ter »Zaščita posameznika pred jedrskim orožjem.«

Ti dve zanimivi temi je bodočim predavateljem podal dr. Niko Sadnikar iz Ljubljane.

Nadalje so poslušali še predavanje tov. Jožeta Valentiniča »Delo z odraslimi«, kjer so dobili osnovne smernice za predavanje večji skupini odraslih poslušalcev.

Seminar, ki se ga je udeležilo 42 udeležencev iz okraja Celje se je zaključil s predavanjem »Ustava in dolžnosti občanov pri obrambi domovine.«

INTERVJU S SEKRETARJEM OO SZDL TOVARIŠEM ZEVRTOM

SZDL - BLIŽE ČASU IN PROBLEMOM

Prejšnji teden je bil v Dobrni seminar za predsednike in sekretarje občinskih odborov Socialistične zveze, za predsednike nekaterih krajevnih organizacij Socialistične zveze in nekaterih komisij pri občinskih odborih. Na seminarju so udeleženci razpravljali o vlogi, mestu in oblikah dela organizacije Socialistične zveze delovnega ljudstva. O nekaterih najznačilnejših ugotovitvah seminarja smo povprašali sekretarja okrajnega odbora Socialistične zveze Celje tovariša Janka Zevarta.

»Kako ocenjujete vlogo Socialistične zveze — kot najmnogičnejše organizacije v našem družbenem življenju?«

»Nedvomno je Socialistična zveza delovnega ljudstva v zadnjih letih, ki jih označuje velika dinamika na področju gospodarstva, družbenih služb, upravljanja in drugod — izredno pridobila na pomenu. Na njen razvoj je v tem obdobju zlasti vplival pospešen razvoj delavskega in družbenega upravljanja, razvijanje komunalne samouprave in ne nazadnje tudi spremenjena vloga Zveze komunistov. Socialistična zveza bi se morala še bolj prilagajati sedanjemu

času in sistemu in postati resnično najširša oblika samouprave občanov. V njej naj bi delovni ljudje oblikovali svoja stališča do določenih problemov; postati bi morala tribuna, kjer bi ta mnenja dobila potrebno obliko in priložnost za široko aktiviranje najširših množic. Mislimo, da bi bilo prav, da bi o določenih problemih aktivneje razpravljali tudi tisti strokovnjaki, ki delajo na področjih, ki so predmet obravnave. S tem bi zagotovili kvalitetnejše razpravljanje, po drugi strani pa bi tudi laže nadzorovali izvrševanje skle-pov.«

Financiranje velenjskega kombinata

Na republiški gospodarski zbornici v Ljubljani, so se sestali 25. nov. bodoči porabniki velenjskega daljinskega plina, da se pogovore o financiranju gradnje energokemičnega kombinata Velenje (EKK) in o njegovi čimprejšnji zgraditvi.

Posvetovanje je vodil kot predsednik pogodbeno skupnosti za poslovnotechnično sodelovanje pri izgradnji EKK tov. Riko Jerman. Po obsežnem poročilu direktorja EKK inž. Misljeja o dveletnih obsežnih pripravah in študijah za najboljšo tehnično, tehnološko in ekonomsko rešitev ter o pripravah za nabavo opreme, so se udeleženci posvetovanja izrekli za pospešeno izgradnjo tega objekta, ki bo stal v prvi fazi, obsegajoči veleplinaro, plinaro in tovarno dušičnega gnojila ureje, okrog 36 milijard din. Pri čemer bo treba zagotoviti 21 milijard dinarskih sredstev, ostalih 15 milijard pa bo zagotovljenih z inozemskim kreditom.

Na posvetu so sprejeli pomemben predlog za začetno financiranje gradnje objekta. Razen sredstev, ki jih je zbral investitor (poslovno združenje rudnika Velenje in elektrarne Šoštanj) bodo delavski sveti podjetij, ki računajo z dobavami velenjskega plina, predlagali po pogodbeni skupnosti za izgradnjo EKK, pristojnim organom Skupščine SR Slovenije, da sprostijo 5 odstotno republiško rezervno skladov podjetij, ki je bila predpisana v letu 1962 in je od tedaj blokirana. V tem primeru bi se podjetja zavezala, da bodo sproščena sredstva oročala pri Splošni gospodarski banki SRS izključno za zgraditev EKK. Oročanje je zamišljeno v obliki namenskih obveznic. Tista podjetja, ki ne pridejo v poštev kot bodoči neposredni uporabnik velenjskega plina, pa naj bi vpisali s sproščeni-mi sredstvi obveznice za drugi veliki objekt splošnega pomena, za gradnjo koprške luke in železnice.

V Bistrici ob Sotli so praznovali

Letos so prebivalci Bistrice ob Sotli že tretjič praznovali svoj krajevni praznik. Določili so ga na 22. november, prav na dan ko so pred mnogimi leti Nemci izselili prve zavedne domačine.

Tudi letos so prebivalci Bistrice ob Sotli svoj praznik lepo proslavili. Popoldne je bila najprej slavnostna seja krajevnega odbora, ob petih popoldne pa se je pred združenim domom zbrala množica — gasilci, člani predvojaške vzgoje, šolska mladina in veliko odraslih pre-

bivalcev kraja. Od tam so krenili proti spomeniku, obšli park in začeli slovesnost, na kateri je najprej spregovoril predsednik odbora Združenja borcev STANKO KRALJ, nato pa je predal besedo predsedniku krajevnega organizacije ZLATKU KUNSTU. Za njim je nekaj besed o borbah, pa tudi o graditvi novega življenja, spregovoril JOZKO LOJEN, predsednik šmarske občinske skupščine, slovesnost pa je zaključil pester kulturni spored, ki ga je pripravila šolska mladina.

Vsako dopoldne ob desetih, ko v konjiški osnovni šoli zvonovi šolski zvonec in naznani glavni odmor, razdeli Marija Stefančič otrokom, ki se zgrnejo pred šolsko kuhinjo, toplo, izdatno malico. Na majhnem kuhinjskem štedilniku vsak dan kuha za več kot štiri sto otrok. Včasih dela tudi po dvanajst ur na dan; šolsko kuhinjo, ki nahranja štiri sto malih želoščkov, prav gotovo ni lahko držati v redu. Toda Marija Stefančičeva ni zaradi tega prav nič slabše volje. Kaže, kot da se nikdar ne bo odvadila skrbeti za otroke. Njo je življenje namreč še posebej brdko naučilo, kako zelo so malčki potrebni tople, materine roke. Takole mi je pripovedovala: »...«

Tovarišica Marija Stefančičeva, članica odbora Osvobodilne fronte v Skomarju na Pohorju, živi danes v Slovenskih Konjicah, kjer dan za dnem skrbi za to, da šolarji niso nikoli lačni.

»Za tako široko delo z občani bo nedvomno treba izpopolniti sistem informiranja. Kaj mislite o tem?«

»Nekaj časa je pri nas prevladovalo mnenje, da je informiranje občanov izključno domena organizacije Socialistične zveze. To pa je seveda napak, kajti prav tako kot je dobro obveščanje občanov o dogajanju v komuni zainteresirana Socialistična zveza, se mora za to zanimati tudi občinska skupščina, pa številni delovni kolektivi in organizacije v komuni. Če obveščanje pojmuje mo- re kot eno najbolj pomembnih sredstev aktiviranja občanov, in če je obveščeno tudi pravica slehernega prebivalca določenega območja, moramo priznati, da je bilo to delo doslej močno pomanjkljivo in da bo treba v prihodnje pripraviti še mnogo drugih, sodobnejših oblik obveščanja.«

»Ko smo pred leti začeli po večjih krajevnih in vaških središčih ustanavljati klube Socialistične zveze, smo menili, da se bodo klubi razvili v pomembno sredstvo političnega izobraževanja občanov? Kako so se klubi na našem področju uveljavili?«

»Ocenjevati klube nasploh je zelo težko. Medtem ko so se ponekod lepo znašli v življenju določenega kraja, to za nekaterih druge ne velja. Mislimo, da bi morali lokalni faktorji smotrneje vsklajevati programe v klubu in da bi ne bilo prav, če bi v njem prirejali samo predavanja. Klubi naj bi postali središče življenja v določenem kraju in v njih je mogoče izvesti prav široko družbeno izobraževanje.«

Zavoljo obsežnosti materialov, ki so jih udeleženci zbrali na seminarju, mislimo o njih še pisati.

STOLETNIČNA OSNOVNE ŠOLE V POLJU OB SOTLI

V Polju ob Sotli, naselju med Podčetrtkom, Bistrico ob Sotli in Kozjem, bodo imeli v nedeljo, 15. decembra 1963, svojevrstno slovesnost: proslavili bodo stoletnico osnovne šole v tem kraju. Poslopje osnovne šole je bilo zgrajeno leta 1863 in še isto leto se je v njem pričel pouk. V začetku je to bila enozrednica, kasneje pa so jo morali zaradi večjega števila učencev povečati v trirazrednico.

Osnovna šola v Polju ob Sotli je opravljala zadnjih 100 let važno kulturno poslanstvo v Obsotelju. Vzgojila je vrsto rodov v klene patriote, kar je prišlo posebno do izraza med NOV.

V počastitev tega pomembnega praznika pripravljajo domačini slavnostno akademijo, ki bo v Polju ob Sotli 15. decembra ob 10. uri v Zadržnem domu.

POMAGALI SMO, KOLIKOR SMO MOGLI

sumljiva, proglasili so me za nevarno za spodajo Stajerskos in z vsami otroki sem se morala izseliti v Avstrijo. Tam pa nisem dolgo zdržala. Po treh mesecih sem preprosto, ne da bi nemsčkim oblastem rekla ene samo besedo, odšla domov. Z otroki sem se vrnila v Skomarje in sodelovala s partizani tako kot prej.

Odbor Osvobodilne fronte smo v Skomarju ustanovili že leta 1943. Stel je šest članov in danes še vsi živijo. Bila sem referent za prehrano. Poleg nje smo za partizane zbirali tudi denar, raznašali literaturo, krpali in pletli za naše fante, jim včasih tudi prali, kuhali, kadar so prišli v vas itd. Po tisti moji pripovedani vrnitvi domov so me Nemci nekoč iskali. K sreči sem bila nekje pri sosedu. Domači niso povedali, kod hodim in tudi vaščani so skrbno skrili, da sem doma. Tako me tistikrat niso dobili v roke.

Pogosteje kot Nemci pa so prihajali v vas partizani in nekega dogodka se še posebno dobro spominjam. Po napadu Serčerjeve in Tomšičeve brigade na Vitanje, so se partizani zuašli v Skomarju z

Takrat sem bila stara petnajst let

V Lesičnem je mala podeželska trgovinica in o njej streže kupcem Voja Kocmanova, ki je bila v tej hiši rojena in je tu doživela tudi vojno. Kolarjevi so bili od samega začetka vojne tesno povezani z NOV in bili leta 1942 pregnani v taborišče. Edina, ki se je resila, je bila Voja. Voja je ves čas vzdrževala stike s partizani, dokler ni tudi sama ostopila v njihove vrste. Delala je kot terenska aktivistka in je leta 1944 postala sekretarska SKOJ za okraj Kozje-Pilštajn.

V naši hiši je bilo v tistem času zelo znohno. Tu je bil sedež okraja, pa tudi štab kozjanskega odreda, je pripovedovala Voja ob našem obisku pri njih.

V narodnoosvobodilnih odborih je takrat sodelovala veliko mladih ljudi. Skojejci so bili gotovo najbolj požrtvovalni in neustrašni. Mladinke in mladinci, tisti, ki se niso vključili v enote partizanskega odreda in brigade, so z vso vnemo pomagali doma. Mnogokrat tudi v zelo nevarnih akcijah, je nadaljevala Kocmanova.

In koliko let ste imeli takrat, nas je zanimalo.

Petnajst let! je bil njen odgovor.

Petnajstletno dekle, ki je tudi danes kot žena bolj šibke kot močne postave, je v dneh NOV vodila dela mladine na precej obširnem območju. Torej v letih, v katerih danes mladi ljudje šele prestopajo iz pionirske v mladinsko organizacijo.

Tak je bil čas, ki je terjal veliko od zelo mladih ljudi, čas, v katerem so hitreje dozorevali, in to ne telesno, temveč v zavesti. To je bil čas, ko so bili otroci odrasli ljudje.

veliko zalogo moke in sladkorja. Po vsej vasi smo jim pekli kruh. Zamislili smo belega, kakršnega so partizani tako redkokdaj jedli in ga močno posladkali. Toda še preden smo ga dobro spekli, so vas napadli Nemci. Partizani so se komaj, komaj rešili; ves njihov dober, topel kruh pa so dobili Nemci v roke. In s kakšnim tekcom so pojedli tisto, kar je bilo pripravljeno za fante! S sestro sva med tem uspešno skrili mnogo dokumentov, ki so jih partizani v naglici pustili za seboj.

Leta 1945, smo v Skomarju ustanovili partijsko celico. Postala sem član partije.

Če se danes spomnim tistih težkih let in tistih mnogih borb, ko sem z vsimi otroki bežala pred kroglami, ki so tolkle za nami in pred nami, se mi včasih kar stemni. In takrat vedno pomislim na to, da so mnogi drugi trpeli še veliko bolj.

Topla, skromna in nasmejana mi je stisnila roko in se vrnila v šolo, da pripravi malico za popoldansko izučeno otrok.

VELIK PROIZVODNI USPEH PRED PRAZNIKOM

»Aero« 3 milijarde

Kolektiv tovarne »Aero« v Celju je pred dnevi dosegel izredno pomemben proizvodni in poslovni uspeh, ko je dosegel 3 milijarde dinarjev finančne realizacije proizvodnje. Te tri milijarde bo kolektiv do konca leta še znal

no preseget, saj je do novega leta še več kot mesec dni. Dosežen uspeh je toliko večji, če pogledamo nazaj, kako hitro je ta kolektiv bogatil svojo proizvodnjo. Leta 1958 je tovarna »Aero« beležila 1

milijardo realizacije. Tri leta pozneje leta 1961 je podvojila to vsoto in se povzpela na 2 milijardi. Skok od leta 1961 do letos za nadaljnjo milijardo dinarjev pa prav preseneča.

Uspeh podjetja je bil dosežen zato ker je kolektiv zavestno in načrtno vlagal sredstva v razširitev, predvsem pa v modernizacijo proizvodnje. Kolektiv ima danes za razpolago najmodernejšo strojno opremo. Z modernizacijo proizvodnega procesa, s sodobno opremo za proizvodnjo in povečano storilnostjo kolektivu ni uspelo dvigniti samo realizacijo proizvodnje na tako zadovoljivo višino, temveč mu je uspelo ustvariti pogoje za prehod na 42-urni delovni teden, o čemer smo v našem listu že nekajkrat poročali. Kolektiv »Aero« se je s tako pomembnim uspehom najbolj dostojno vključil v praznično razpoloženje pred 20. obletnico AVNOJ. -ek

Naš razgovor o statutih

Izdelava osnutkov statinov je v sedanjem času ena poglobitih nalog delovnih organizacij na območju konjske občine. Rok, do katerega morajo biti novi statini potrjeni, je iz dneva v dan krajši. Organi upravljanja in politične organizacije imajo pri tem veliko odgovornost, saj ne gre za formalen akt, temveč za temeljni dokument vsake delovne organizacije. Predsedniku občinskega sindikalnega sveta tov. Vladu Praternerju, ki je skupaj še z nekaterimi člani pred kratkim obiskal vsa podjetja v konjski občini, smo vprašali, kako daleč so z izdelovanjem statinov v posameznih delovnih organizacijah. Na postavljeno vprašanje nam je tov. Praterner takole odgovoril:

v ostalih podjetjih, pri čemer nam je povedal:

»Mnogo je napravljene tudi že v nekaterih večjih podjetjih; npr. v usnjarskem kombinatu »KONUS«, dalje v tovarni usnjarskih strojev »KOSTROJ«, na LIP v Slov. Konjicah, v TKO Zreče in še v nekaterih drugih delovnih organizacijah. Seveda pa zahteva izdelava v večjih podjetjih tudi mnogo več časa. Razen v industrijskih podjetjih so večji del osnutka pripravili tudi že v trgovskem podjetju »Dravinski dom«, kjer bodo že kmalu o njem razpravljali.«

Ko smo tov. Praternerju postavili vprašanje o pripravah za izdelavo osnutkov v manjših, predvsem obrtnih podjetjih, nam je dejal:

»Prav v teh je bilo doslej najmanj napravljene. Delno je temu krivo to, ker nimajo ustreznih kadrov, ki bi to zbrali, uredili in primerno oblikovali ter napisali. Zato se razgovarjamo z delavsko univerzo, ki bi organizirala poseben seminar, na katerem bi se podrobneje pomenili o posameznih določilih. Vsekakor se splošna določila ne bodo bistveno razlikovala, večje razlike pa bodo prav gotovo v notranji organizaciji, delitvi dohodka, v organi upravljanja in podobno. Na podoben način bomo verjetno pomagali pri osnutkih osnovnim šolam in zavodom. S tem želimo doseči to, da se celotna akcija ne bi preveč zavlekla, da bi naloge dobro in pravočasno opravili ter da ne bi čakali prav zadnjih dni in nato vse površno izdelali.«

»Po ugotovitvah, ki smo jih dobili ob nedavnem obisku podjetij, so v naši občini samo štiri delovne organizacije do kraja izdelale osnutke statinov, in sicer tovarna kovinskih izdelkov in livarna v Vitanju, tovarna umetnih brusov »Komet« v Zrečah, gostinsko podjetje »Jelen« v Slov. Konjicah in opekarna v Ločah. Od skupnega števila delovnih organizacij na območju občine (brez šol, ustanov in zavodov) je to le slabih 20%. Komisije v teh podjetjih bodo osnutke v najkrajšem času dale v široko javno razpravo vsem zaposlenim delavcem. Njihove pripombe, predloge in mnenja bodo komisije obravnavale še preden bodo osnutke predložile organom upravljanja v dokončno potrditev statinov.«

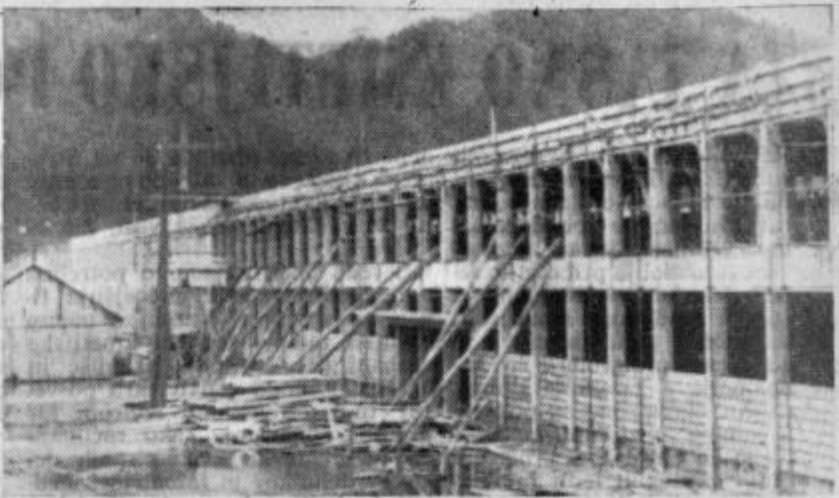
Nato smo tov. Praternerja vprašali, kako je z izdelavo osnutkov

TELIČO SO POJEDLE SVINJE

Kmeti Tacerja iz Imenske gore je doletela nesreča, da so morali zasilo zaklati lepo telico, ker se je preobjedla. Lastnik jo je izročil v zadrževalnico v Podčetrku, kjer naj bi jo pregledal živozdravnik. Tri dni je visela v klančnici, nakar je veterinar odločil, da ni uporabna, temveč bi jo bilo potrebno dati konjaču. Toda tudi konjač ni odjel telice, temveč so jo baje lahko pojedle Staroveške svinje v Podčetrku. To se čudno sliši in prizadeti kmet se nikakor ne more sprijazniti s takšnim ravnanjem, ker je le predušno oškodovan, posebno še, ker telica ni bila dragače bolna. Ali ni to nenavadno?

OBVESTILO VSEM NASIM DOPISNIKOM IN SODELAVCEM

Ker nekateri naši dopisniki in sodelavci kljub našim obvestilom še niso poslali za izplačilo avtorskega honorarja za prispevke objavljene v letu 1963, podpisano izjavo, da po Uradnem listu FLRJ, št. 23/62 niso dolžni odpreti žiro računa, v nasprotnem primeru pa nam sporočiti številke svojega žiro računa, k temu priložili podpisano obrazce 74 (prenosni nalog), prosimo, da to store do 30. novembra t. l. Če do navedenega datuma obvesnosti, ki jih narekujejo predpisi ne bodo izpolnili, bomo smatrali, da so se avtorskega honorarja odrekli. Uredništvo Celjskega tednika

Štedilniki s tekočega traku

Tovarna gospodinske opreme »Gorenje« gradi poleg železniške postaje v Velenju nove tovarniške objekte. Sedanji prostori že zdavnaj ne ustrezajo povečani proizvodnji, razen tega pa zaradi nefunkcionalnosti ne dopuščajo nadaljnjo modernizacijo proizvodnje. Ker bo rudnik lignita kmalu pričel z izkopom varnostnega stebra na katerem stojijo sedanji prostori tovarne in pa stara termocentrala, je postala gradnja novih objektov nujna. Gradbena dela potekajo dokaj ugodno in v tovarni računajo, da se bodo

februarja prihodnjega leta že lahko selili. Novi obrati bodo imeli kapaciteto 300.000 raznih štedilnikov letno, kar predstavlja več kot polovico celotne jugoslovanske proizvodnje štedilnikov. Tolikšno povečanje zmogljivosti bo omogočala nova, sodobna oprema, tekoči trak, urejen notranji transport in modernizirana emajlirna. Brutoprodukt podjetja se bo povečal in bo znašala okrog 12 milijard dinarjev letno, od tega bo več kot 20% odpadlo na izvoz. Tovarna se na tujih tržiščih vse bolj uveljavlja, večje količine plinskih štedilnikov že pošilja na Madžarsko, pogajanja s Poljsko pa so v teku. O novih proizvodih so v tovarni bolj redkobesedni, zaupali so nam le, da pripravljajo nekaj novih proizvodov, ki bodo tako po obliki kot po kvaliteti presenetili potrošnike. P. B.

Velenjski rudarji

Velenjski rudarji so svoj prispevek za obnovo Skopja vezali tudi na pokritje rastočih potreb po premogu. Skupno so vpisali 26,8 milijonov dinarjev ali okrog 8500 na posameznika. Sklenili pa so, da bodo ta sredstva zbrali z nedeljskim delom, tako da bo sleherni član kolektiva delal pet nedelj, in sicer eno na mesec. -ik

IZ SLOV. KONJIC

Pred kratkim smo že poročali, da v Slov. Konjicah in v nekaterih okoljskih krajih ob glavni cesti urejajo avtobusna postajališča. V teh dneh so jih izročili prometu v Zrečah in v Slov. Konjicah že pred tem pa so bila urejena v Tepanju in na Strančah. V samih Slov. Konjicah se je o primernem prostoru za pristajanje avtobusov že dalj časa kazala potreba, saj ga za avtobus v smeri Celje — Maribor ni bilo, kar je seveda oviralo vedno večji promet.

Iz Velenja

Pred dnevi je svet za industrijo pri skupščini občine Velenje razpravljal o perspektivnem razvoju lesno industrijskega kombinata v Soštanju in obrtno komunalnem centru »Ojčka« v Smartnem ob Paki. Lesno industrijski kombinat bo preusmeril svojo proizvodnjo na izdelovanje plošč iz tarolita (gradbeni elementi). »Ojčka« pa bo že prihodnje leto razširila kapacitete obrata apnenice.

O DELU CESTNEGA PODJETJA ● O DELU CESTNEGA PODJETJA ● O DELU CESTNEGA PODJETJA ● O DELU CESTNEGA PODJETJA ● O DELU CESTNEGA PODJETJA ● O DELU CESTNEGA PODJETJA ●

zadolženi za določeno dolžino cestišč. Njihova naloga bo, da bodo sproti obveščali delovodstvo o večjih okvarah na cestišču, hkrati pa bodo manjše okvare tudi sami popravili. Pri vsem tem pa zasledujemo predvsem dva smotra, da bi delo pri vzdrževanju cest kar se da izboljšali in hkrati pocenili.

— Letos je vaše podjetje opravilo veliko delo pri gradnji novih sodobnih cestišč. Koliko cest ste letos rekonstruirali?

V letošnjem letu je naše podjetje rekonstruiralo 25 km cest. Vsekakor

je poškodoval letošnji mraz, bilo izredno težavno. V vseh teh primerih smo namreč cestišča nekoliko dvignili in na novo asfaltirali, tako da se podobna škoda ne bo mogla več ponoviti.

— Pri cestnem podjetju je bržčas glavno merilo finančno vprašanje. Ali nam lahko kaj več poveste o tem?

Res je, finance so slaba stran. Doslej se sredstva za vzdrževalno delo zbirajo od prodaje bencina. Od vsakega litra prodanega motornega goriva dobi cestno podjetje pet dinarjev. Vendar pa so ta sredstva premajhna. Zaradi tega bi kazalo prispevke porabnikov goriv obremeniti z dodatnimi petimi dinarji. Če bi potem uporabili tudi prometni davek od bencina za vzdrževanje cest, bi zagotovili dovolj sredstev za vzdrževanje cest. Tako razdelitev in zbiranje sredstev pa bi bila tudi pravičnejša, kajti v sedanjih pogojih morajo manjkajoča sredstva prispevati okraj in republika in sicer iz drugih virov.

Na koncu smo tovariša Vivoda vprašali še o težavah, s katerimi se cestno podjetje srečuje.

Takole je odgovoril na to vprašanje: Pri vsakem delu in vsepovsod se delovni ljudje srečujejo s težavami. Tako tudi mi, vendar menim, da so štiri stvari za nas kritične, in sicer nesigurni letni plani, ki so predvsem odvisni od proračunskih možnosti, na

Bogdan Vivod

dalje obratovalni prostori, ki so zastareli, neustrezni, premajhni in funkcionalno nezadostni ter neprimerni, potem še pomanjkanje mehanizacije in nazadnje še neustrezna razdelitev območij cestnih podjetij.

Najprej bi se rad dotaknil potrebe po gradnji novih obratnih prostorov. Sedanji prostori na Lavi ne zadostujejo. Zaradi tega bi bilo treba podobno kot v Ljubljani, Mariboru in tudi drugih mestih, kjer imajo sedeže ostala cestna podjetja, urediti primerne prostore. Sele tedaj bi lahko nabavili tudi potrebno mehanizacijo. Slednje — pomanjkanje ustrezne mehanizacije — ostaja namreč iz dneva v dan bolj pereče vprašanje. S sezonsko delovno silo je namreč vse več težav, pomanjkanje delovne sile pa bo v naslednjem obdobju možno nadomestiti le s primerno mehanizacijo. Istočasno je nujno, da zgradimo za stalne delavce ustrezna stanovanja, še posebej zaradi tega, ker povečevanje mehanizacije bistveno preminja strukturo zaposlenih — vse več je visokokvalificiranih delavcev, tehničnega osebja.

Na koncu bi rad omenil še razmejitve območij. Tu se srečamo z nenavadnim pojavom, da naše območje proti jugu sega od Celja le kakih 20 kilometrov, čeravno območje proti Zasuju teritorialno gravitira k Celju. Zato bi vsekakor bilo za koristi prometa ugodneje, če bi ta cestišča prevzelo naše podjetje.

NA DOBRI CESTI VAREN PROMET

Cestni promet v zadnjem obdobju pri nas sunkovito narašča. Razumljivo je, da s tem nastajajo tudi znatne težave, cestna podjetja pa imajo vse odgovornejše delo. Od pravilne organizacije in prizadevanja članov kolektivna cestnega podjetja je namreč v veliki meri odvisna tudi varna in udobna vožnja. Prav o teh problemih in dosedanjem delu smo zastavili nekaj vprašanj direktorju cestnega podjetja v Celju tov. Bogdanu Vivodu. Nanje je takole odgovoril:

— V koliki meri se je v zadnjem obdobju stopnjevalo delo cestnega podjetja spričo vseh večjih zahtev?

To stopnjevanje lahko najbolje ilustrira primerjava obsega dela v letu 1962 in 1963. Letos se je namreč obseg dela našega podjetja (tako tudi brutoprodukt) podvojil. Medtem ko je vrednost opravljenega dela lani znašala okoli 750 milijonov dinarjev, smo letos že presegle 1,5 milijarde. In sicer pri isti zasedbi uprave in tehnične službe. Zato je tudi razumljivo, da je letošnja stopnja obsega dela zahtevala od vsakega posameznika veliko požrtvovalnosti in nesebičnega zalaganja.

Ta številka pa nam ob dejstvu, da se režija ni povečala, tudi pove, da smo lahko tudi s finančnimi rezultati zadovoljni. Vredno je še povedati, da kolektiv zmanjšanih stroškov ni uvrstil v svoje sklade, temveč je sredstva

pridobljena s prihranki namenil za potrebe vzdrževanja in rekonstrukcij cest — skratka v dobro naših cestišč.

— Veliko se govori o nekaterih spremembah glede vzdrževanja cest. Ali nam lahko s tem v zvezi poveste kaj določnejšega?

Sedanji brigadni sistem organizacije vzdrževalne službe cestišč je pokazal velike prednosti, hkrati pa tudi nekatere manjše hibe, ki jih bomo s spremembami odpravili. Doslej smo imeli tri vzdrževalne obrate in osem cestnih delovodstev — v začetku naslednjega leta pa bomo organizacijo službe vzdrževanja spremenili tako, da bomo imeli samo dva vzdrževalna obrata, število delovodstev pa se bo povečalo na štirinajst.

S tem bomo pridobili več stvari. Nadzor nad delom cestarskih skupin bo mnogo učinkovitejši, delovodje bodo lahko oddajali in sprejemali doma vsa dela, ki jih bodo izvrševale posamezne skupine. Na ta način pa bo tudi delo pridobilo na kvaliteti, istočasno pa tudi na kvantiteti — posamezne skupine bodo gibčnejše in bodo v istem času lahko opravile več storitev kot doslej. Pomembno pri tem pa je se to, da se bo bistveno zmanjšalo število administrativnega kadra. Pri tej reorganizaciji pa se hočemo predvsem izogniti nekaterim slabostim. Zaradi tega bomo namestili tudi posebne preglednike cestišč, ki bodo

Asfaltirna skupina med delom na cesti v Smarju

ZA JASNO KMETIJSKO POLITIKO

Na skupni seji občinskega odbora SZDL in občinskega komiteja ZKS v Konjicah, so obravnavali stanje in bodoče naloge v kmetijstvu ter gozdarstvu za obdobje prihodnjih sedem let. Analiza dosedanjega poteka odkupa kmetijskih zemljišč, podružbljenje v gozdarski proizvodnji in kooperacija z zasebnimi kmeti so v večini primerov pokazale dobre rezultate. Medtem ko je kooperacijska proizvodnja v preteklih letih zajemala letno okoli 15 % več površin, letošnji podatki kažejo, da so se le-te povečale za okoli 30 %.

Poglavitna akcija v prihodnjih letih pa bo vsekakor v pridobivanju novih kmetijskih zemljišč za družbeni sektor. Te znašajo sedaj okoli 400 hektarov, v sedmih letih pa naj bi se povečale na preko 1000 ha obdelovalnih površin. Razen rednega odkupa bi ta zemljišča pridobili tudi z arondacijami in sicer postopoma, tako da bi lahko vse prikjučene parcele takoj vključili v sodobno obdelavo. Za sadjarstvo in vinarstvo so vsekakor najbolj primerne lege v okolici Slovenskih Konjic, kjer so zato že uredili nad 100 ha sadovnjakov in vinogradniških nasadov. Za povečanje živinoreje, predvsem krav mlekaric bodo po načrtu pripravili kakih 100 ha zemljišč v bližnji konjiški okolici, kjer so na Goliču že postavili večji hlev. Večje skupne površine so predvi-

dene za sadne plantaže še na Stranicah, kjer so z odkupom zemlje in potrebno arondacijo že pričeli, in pa v okolici Draže vasi, Žič in Loč.

Seveda bodo za vse to potrebna v prihodnjih letih precejšnja finančna sredstva. Razen za nakup zemljišč, nabavo sodobne kmetijske mehanizacije, gradnje skladišč in hladilnice, bodo veliko skrb posvetili tudi strokovnim kadrom ter gradnji stanovanj. Tako računajo na večje število kvalificiranih delavcev, tehnikov in inženirjev, medtem ko bodo nekvalificiranih delavcev imeli v prihodnjih letih vedno manj. Za vse te kadre bodo morali zgraditi kakih 40 novih stanovanj. Na seji pa so poudarili tudi potrebo po strokovnem izobraževanju kmečke mladine, in sicer testega dela, ki ostaja doma na posestvu. To naj bi bilo specializirano, to je ločeno za živinorejce, sadjarje, vinarje, gradnike itd. Celotnemu razvoju kmetijstva in gozdarstva na območju občine, pa bo treba prilagoditi tudi davčno politiko. Člani obeh forumov so še predlagali, da bo potrebno tudi ugotoviti, katera zemljišča v višjih legah, ki jih danes še obdelujejo in ne dajo velikega pridelka, bi kazalo pogozditi in katere gozdove v dolini bi se dalo preurediti za potrebe kmetijstva. Predvsem pa bo nujno o vseh načrtih

podrobno seznaniti občane, posebno še zasebne kmete. »Kmetje morajo vedeti, kakšne ukrepe predvidamo na posameznih področjih in krajih, istočasno pa morajo vedeti tudi za lastno perspektivo. Le tako bomo lahko dosegli, da se bodo še z večjo aktivnostjo vključili v povečanje pridelovanja kmetijskih pridelkov,« je na zaključku seje poudaril predsednik občinskega odbora SZDL tovariš Marošek.

»Hura soncu in dežju« po televiziji

Slovensko ljudsko gledališče v Celju bo 29. novembra ob 18. uri igralo pred televizijskimi kamerami ljubljanske TV Hep van Delfovo igro za otroke »Hura soncu in dežju«. Predstava bo javna in so vabljeni otroci pa tudi starši. Dostop v dvorano celjskega gledališča bo do 5 minut pred 18. uro. Vstopnina je enotna. To bo že drugi letošnji televizijski prenos iz SLG Celje.

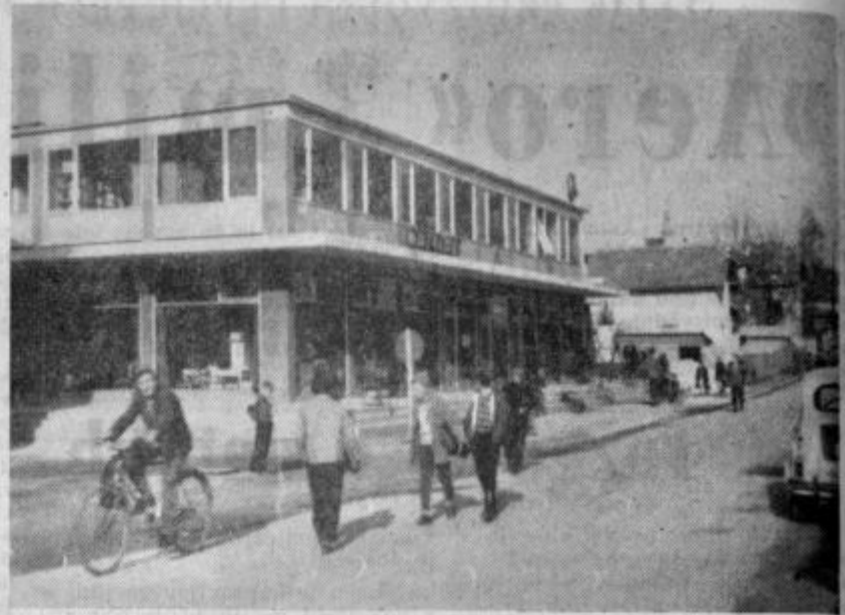
OBRтни SERVIS

Pred kratkim so pri Krajevni skupnosti v Storah ustanovili OBRтни SERVIS, ki ima nalogo, da vzdržuje stanovanja in 74 stavb družbenega premoženja. Zaenkrat imajo zaposlenih 5 zidarjev in enega električarja. Za prvi uspehi so pokazali, kako nujna je bila ustanovitev takšnega servisa. V nekaj dneh pa bo pričela poslovati še služba domače nege bolnika na domu.

Obrat družbene prehrane, ki ga je uredila stanovajska skupnost v Slov. Konjicah, je bil pred kratkim osamosvojen. Za redne abonente imajo toplo hrano tudi v večernih urah, po trikrat na teden pa bo odprt do 2 ure zjutraj. Ob sobotah zvečer bodo imeli tudi godbo z plesom, saj je tovrstno razvedrilo ljudem prav tako potrebno kot ostale dobrine. V obratu se sedaj hrani precejšnje število delavcev iz raznih podjetij in ustanov, ki so s ceno in kvaliteto hrane zadovoljni.

V političnih in delovnih organizacijah na območju konjiške občine se že pripravljajo na letošnje praznovanje Dneva republike. Glavna proslava bo v Slov. Konjicah, kjer bo nekaj dni pred praznikom gostovalo celjsko gledališče z dramo: »Raztrganci«. Razen za odrasle jo bodo predvajali tudi za šolsko mladino. Podobne proslave in manjše prireditve bodo tudi v ostalih večjih krajih na območju občine, dalje v delovnih organizacijah in po šolah.

Član IO CK ZKJ tov. Leskošek Franc-Luka je pred kratkim obiskal usnjarski kombinat »KONUS« v Slov. Konjicah. Ogledal si je obrate tega podjetja in se zanimal za njegov nadaljnji razvoj. V razgovoru z predstavnikami organov upravljanja in občinskih forumov pa so obravnavali z tov. Leskoškom nekatere probleme občine ter njenega gospodarskega razvoja.

V Sentjurju so poletni odprli novo, sodobno trgovino. Je lepo opremljena in domačini veliko kupujejo v njej. Nekateri sicer pravijo, da tako lepo poslopje ne sodi ravno najbolje v staro okolje, vendar — kje je zapisano, da se nekoč ne bo spremenila tudi okolica trgovine? Vsi pa so si edini v tem, da je sodobna trgovina prav gotovo velika pridobitev za Sentjur in njegovo okolico

Brez predaha izleti v domače kraje

— Je morda z zaključkom glavne turistične sezone in nastopom tako imenovane posezone manj zanimanja za izlete, ki jih prireja vaše podjetje je bilo prvo vprašanje, ki smo ga zastavili šefu celjske poslovalnice Kompaša, Milanu Vukmaniču.

— V našem delu pravzaprav ne čutimo sezonskih razlik. Delo gre naprej skoraj brez predaha. Sprememba je nastala le v tem, da zdaj v močnejši meri propagiramo izlete v domače kraje in to cenene izlete, saj obrčunavamo prevoženi kilometer z avtobusom samo s 170 dinarji.

Kot vidimo po prijavih, je nadaljeval tov. Vukmanič, je za te izlete veliko zanimanje. To navsezadnje ni nič čudnega, saj smo jih usmerili v tiste kraje, ki jih naši ljudje ne poznajo ali pa zelo malo. Tako bodo vozili zdaj naši avtobusi na Trakoščan, v Kostanjevico—Otočec in Novo mesto, v ormoško področje, nadalje v Istro, na Kurešček, Lipico, v Sirmec pri Predilu, v Goriška Brda, v Belfo Krajino, v Volčji potok, na Turjak, v Žužemberk, v malo znano, a lepo Rakovo dolino in podobno. Skratka, izbirate več kot dovolj in to takšne, da lahko zadovoljijo še tako zahtevnega izletnika.

— Kako pa je z izleti v inozemstvo?

— Njihov program se ni skoraj v ničemer zmanjšal. Še zmeraj pa pred-

najčijo naročila za izlete v Trst in Benetke pa tudi v Celovec, Beljak itd.

— Bo morda vaše podjetje organiziralo kaj izletov za silvestrovo?

— Tudi ti so v načrtu. Zanimiv bo izlet in silvestrovanje v Cortini d'Ampezzo, nadalje silvestrovanje v

Intervju

Rimu, Pragi in drugod. Razen tege bomo lahko nudili rezervacije za sleherno domače silvestrovanje.

— V našem delovnem programu so lepo mesto našli izleti v Celovec na ogled dunajske drsalne revije. Kako bo s to prireditvijo v prihodnjem letu?

— Propaganda zanjo je že v teku. Člani dunajske drsalne revije bodo v Celovcu nastopili od 5. do 17. februarja. Zanimivo je, da že zdaj sprejemamo prve informativne prijave za ogled te svetovno znane revije. Kake veliko je zanimanje zanjo, povedo tudi številke, da si je prvo prireditev v Celovcu lani ogledalo okoli 200 Celjanov, da pa se je letos to število povečalo že na okoli 2.300. Vse kaže da bo za prihodnjo revijo še več zanimanja.

K R A T K E

NOVI SPOMENIKI BORCEM NOB V VELENJU

V letošnjem letu je ZB v Velenju posvetila posebno skrb spomenikom padlim borcem in žrtvam fašističnega terorja. Tako bodo za praznik republike uredili skupno spominsko ploščo 150 borcem in talcem na pokopališču v Velenju, medtem ko pripravljajo načrte za centralni spomenik v samem središču mesta. Le-ta bo že prihodnje leto dopolnil zaključeno podobo velenjskega mestnega središča. -ik

V VELENJSKI OBČINI: ZBORI VOLIVCEV

Preteklo nedeljo so pričeli v velenjski občini z zbori volivcev. Prvi zbor je bil v Paki pri Velenju. Zbore, s katerimi bodo končali do 26. novembra so namenili obujanjem spominov na zgodovinsko zasedanje AVNOJ ter šolski problematiki. Prav z ozirom na šolsko problematiko je bistvene važnosti, da so pohiteli z zbori, kajti v prvi polovici šolskega leta so razprave vsekakor uspešnejše. Važno pa je to tudi za nove člane šolskih odborov ki jih bodo volili na zborih.

Poleg tega pa bodo na zborih poročale tudi krajevne skupnosti o delu v preteklem obdobju. -ik

Osnovne organizacije ZKS na območju konjiške občine imajo v teh dneh sestanke članstva, na katerih razpravljajo o pripravah na bližnje letne konference. Te bodo predvidoma od 20. novembra do 5. decembra, to je v istem obdobju, kot v ostalih občinah celjskega okraja. Na sedanjih sestankih obravnavajo vprašanja iz dela v preteklem obdobju, katera bodo podrobneje pretresali na letnih konferencah. V ta namen so v vseh organizacijah postavili ožje komisije, ki bodo skupaj s sekretariati izdelali letna poročila ter pripravile napotke za delo v prihodnjem obdobju.

SPORT NA CELJSKI GIMNAZIJ

Na športnem dnevu celjske gimnazije so bili v atletskih disciplinah doseženi nekateri prav dobri rezultati: 100 m: Leskošek 11,6, 1.000 m: Srot 2:51,7, daljina: Koren 6,00, višina: Markovič 165.

NOVA POPRAVLJALNICA NOGAVIC

Kako važne so usluge te dejavnosti, vemo najbolj me žene. Z novimi praktičnimi izdelki nylon, perlon nogavic, je prišla za nas skrb več — zanke, ki se kaj rade popeljejo — in potem?

V Vodnikovih ulici, nasproti Ekonomске šole je uredila Stanovajska skupnost Center novo vejo svojih uslužnostnih delavnic — popravljalnico nogavic, ki jo odlikujejo vpljudnost osebja, hitro in solidno poslovanje ter delovni čas od 6. do 16. ure, ob sobotah pa do 12. ure, ki je dobrodošel posebno še zaposlenim ženam. D. F.

KUD »MILICA PAVLIČ-KATA« V CELJU

V soboto bo v celjskem Narodnem domu gostovalo kulturno umetniško društvo »Milica Pavlič-Kata« iz Vavrzdina. Koncert tega ansambla, ki ima na sporedu številne narodne pesmi in plese naših narodov, bo v nedeljo zvečer ob 19.30. Društvo je v času svojega obstoja doživelo že lepe uspehe, zato pričakujemo, da ga bo tudi celjska publika toplo sprejela.

»Pionirski koticček«

Pionirji iz Šentvida so šaljivci

Pionirji iz Šentvida pri Grobelnem so menda res pravi šaljivci. Ko smo se pred dnevi srečali na šolskem dvorišču, so nas s svojim smehom in dobro voljo prav presenetili. Kljub temu da nekateri hodijo v šolo zelo daleč, jih to ne ovira, da se ne bi veselo podili po šolskem dvorišču. Ko pa so zagledali fotoaparata, ki je usmerjen vanje, so pri prič pustili žogo vnevar in v trenutku splezali na leseno ograjo, da bi se kar najbol-

lje videli na sliki. Žal nismo mogli slikati vseh, tole jih je le dobra četrtina. Ba nič zato! Morda pridejo pa drugi kdaj prihodnjic na vrsto.

Dragi pionirji iz Belih vod! Hvala za vaše pisemce in za čestitke ob 29. novembru. Tudi mi vam želimo prijetno praznovanje — in res nam pošljite svoje glasilo! Lepo pozdravljeni!

Pionirji iz Belih vod v Šoštanj

Pionirski odred šole Karla Destovnika-Kajuha iz Belih vod nad Šoštanjem si je v svojem letnem delovnem načrtu med drugim zadal tudi to, da bo svoje člane seznanil z dvema glavnima gospodarskima panogama v Belih vodah. Ti dve panogi sta kmetijstvo in gozdarstvo. Ker pa so poleg tega še sklenili, da bodo proučili, zakaj se življenje v domačem kraju in v komuni spreminja — to temo so razpisale med pionirji tudi jugoslovanske pionirske igre, so se povezali s kmetijsko zadrugo iz Šoštanja in gozdnim gospodarstvom iz Nazarja. Tako so pred dnevi odšli na obisk v Šoštanj. Na vprašanja pionirjev sta odgovarjala direktor kmetijske zadruge Šoštanj tovariš Ivan Stropnik in gozdarski inženir tovariš Peter Krapež. Pionirji so se zanimali za kratko zgodovino podjetij, za delitev dela, za perspektivni razvoj podjetij in za samoupravo.

Tako so nam pred dnevi napisali pionirji iz Belih vod. Na koncu pa so nam zaupali še tole:

Podrobno o vseh teh vprašanjih bomo pripravili posebne sestavke in najboljšje objavili v lastnem glasilu »Smrekovski glasovi«, ki vam ga bomo tudi poslali.

Ob prazniku republike želimo mnogo uspehov vsem delovnim ljudem naše komune, okraja in republike, posebno pa obema podjetjema KZ Šoštanj in GU Velenje, ki sta nam omogočila, da smo podrobneje spoznali njihovo delo.

Marija Medved, osnovna šola Bele vode

IVAN NAPOTNIK: Ganimed

Napotnikova galerija in prenovljena šola

V Šoštanju za dan republike

Vsem tistim objektom, ki jih bodo ob dnevu republike izročili namenu v našem okraju, se pridružuje tudi prenovljena II. osnovna šola v Šoštanju. Otvorili jo bodo danes popoldne ob sedemnajstih. Hkrati s tem bo v avli šole svečana otvoritev Solske Napotnikove galerije, ki bo združena s 75-letnico rojstva šoštanjkega rojaka, kiparja Ivana Napotnika. Za Napotnikovo galerijo so prispevali svoja dela nekateri znani slovenski likovni ustvarjalci. Šola in galerijo bo predal namenu predsednik občinske skupščine ing. Ludvik Mali, o umetniški osebnosti slovenskega kiparja Ivana Napotnika pa bo govoril ravnatelj ljubljanske Narodne galerije dr. Karel Dobida.

Napotnikova galerija bo odprta od 29. novembra do 1. decembra dnevno od 9. do 18. ure.

dhr

BESEDA OBČANOV

NA CESTI NISI SAM

To pravilo naj bi veljalo tudi za voznika Flata Ce 22-46, ki si je 22. novembra po 14. uri privoščil iz Vodnikove v Gledališko ulico svojevrstne dirke. Zanimiv je bil predvsem obvoz ovinka iz Gledališke v Linhartovo ulico, saj so imeli pri tem ostali koristniki cestišča priliko videti, da močija le ni tako od muh, kot mu jo pripisujejo, saj ga je skorajda doletela voznja po strehi.

Videti je, da je temu vozniku kaj malo mar lastno življenje, življenje vozila in kar je najbolj važno — življenje ostalih koristnikov cest, saj sta to pot bila žrtvi podivjanosti dva kolesarja, ki sta pravilno vozila po desni strani Linhartove ulice.

VOZNIKI RAZVAŽALCI PREDLAGAJO

Prisluhnimo jim, ker imajo prav! Njihov predlog je, da bi zanje odredili čas dovažanja blaga dobaviteljem v Stanetovo in Prešernovo ulico, ki sta za ves promet zaprti.

Razvažalci — vozniki, ki od parkirnega prostora prav gotovo blago ne morejo prenesti na ramenih, so vsak dan izpostavljeni kazni za prometni prekršek. Boli jih to, da so brez svoje krivde — krivi!

V Mariboru imajo določeno uro razvažanja, sledimo jim! Dani

ZA PROSLAVO

Zelezarji v Storah bodo dan republike in 20. obletnico II. zasedanja AVNOJ lepo proslavili. V dneh pred prazniki bodo posebno v ta namen očistili in okrasili tovarno, izobesili zastave, priredili vrsto predavanj, sestankov in organizirali medobratna športna tekmovanja, ki bodo trajala od 20. do 27. novembra. V sredo, dne 27. novembra popoldan pa bodo imeli v veliki dvorani prosvetnega doma osrednjo proslavo. Razen godbe na pihala DPD »Svoboda«, ki bo priredila samostojni koncert in slavnostnega govora, ki ga bo imel njihov ljudski poslanec, bo Mestno gledališče iz Celja uprizorilo igr »Raztrganci«. Interne proslave bodo tudi v vseh šolah in ostalih podjetjih na področju krajevne skupnosti Store, Teharje in Svetina.

PREDAVANJE O »HINDOKUSU«

Planinsko društvo v Celju je priredilo predavanje o ekskurziji leta 1962 na Hindokoš. Predaval je znani nemški alpinist Dieter Hassela. Predavanje, ki je bilo spremljano z barvnimi diapozitivi je lahko pritegnilo tudi take, ki se ne zanimajo izrecno za alpinizem. Ker je ta vrsta izobraževanja med Celjani zelo priljubljena, je bil tudi to pot Narodni dom poln poslušalcev.

So res cene svinjskega mesa nerealne?

V eni zadnjih številk našega tednika piše članek »Cena svinjskega mesa je nerealna« ugotavlja, da stalež plemenskih svinj pada, prav tako pa je v hudem padcu tudi tržna proizvodnja. Da je v našem okraju v prvih devetih mesecih odkup v kooperacijski proizvodnji dosegel le slabo tretjino, zasebni sektor pa je dal nekaj nad polovico predvidenega. Kot vzroke temu vidi pisec v nestimulativni ceni kooperacijsko vezane vzreje prašičev, ki znaša le 310 din po kg, medtem ko je prosta cena okrog 350 din. Tako prva, kot druga cena pa nikakor nista v skladu s prodajno ceno svinjskega mesa, ki dosega povprečje 700 din.

Gornje navedbe so brez dvoma omembe vredne, zlasti če jih gledamo samo z oči potrošnika, oziroma če povemo odkrito hkrati zlonamerne

ker kažejo problem v drugi luči in nakazujejo njegovo rešitev tam kjer je ni. Poleg tega pa so trditve o 75% izplenu gledane v odnosu do navedene povprečne maloprodajne cene svinjskega mesa izražene z besedami pisca ni nikakršna bajka, pač pa dejanska bajka. Če pogledamo izplen mesa pri svinjah v strokovni literaturi in po zakolnih zapisnikih vidimo, da se izplen dejansko giblje med 68 in 80%, kar zavisi od vrste svinj in pa od načina ugotavljanja izplena. Ako pri izplenu upoštevamo tudi težo glave in nogic, se izplen pri naših svinjah giblje od 70 do 75%, toda potem nikakor ne drži povprečna maloprodajna cena, ki jo navaja pisec, to je 700 din, ker znaša ta pri sedanjih maloprodajnih cenah po kakovosti posameznih delov, povprečno ca. 563 din.

Prodajna cena za 1 kg svinjske glave znaša 200 din, nogic 150 din, slanina 450 din, mesa s kostmi (prednji del) 600 din, mesa s kostmi (zadnji del) 600 din. Če pa pri izplenu upoštevamo samo čisto svinjsko meso (brez glave, nogic in slanine) potem je izplen bistveno nižji, povprečna cena pa znaša 680 din, z do 30% slanina pa 620 din. Zato je trditve pisca, da stroški mesarskih podjetij bremene en sam kilogram tega mesa s 300 din pribitka povsem neosnovana in zelo laično podana. Pisec članka pri svoji razlagi odnosov v cenah pozablja, da je potrebno pri kmetijskem proizvajalcu nabavljeno svinjo prevesti do klavnega mesta, da dalje nastajajo razni stroški, kot so: transportni stroški, transportni kalo, klavni stroški stroški hlajenja, stroški razvoza po mesnicah in maloprodajni stroški, kar vse vpliva na višino maloprodajne cene kot pri drugih artiklih.

Dogovor o najvišjih cenah za prašiče, goveda in ovce točno določa najvišje odkupne cene za te živali, po katerih smejo gospodarske organizacije, ki prodajajo in predelujejo prašiče, goveda in ovce kupovati od kmetijskih in drugih proizvajalnih organizacij in kmetijskih zadrug. Ta dogovor so sklenili zastopniki svetov Zvezne gospodarske zbornice za kmetištvo in živilsko industrijo, za trgovino in za zunanjo trgovino ter Glavne zveze kmetijskih zadrug Jugoslavije. Brez dvoma ta odgovor upošteva objektivne proizvodne stroške pri vzreji svinj. Istočasno pa doprinaša k vzpostavitvi ekonomsko pravih odnosov med kmetijsko proizvodnjo ter živilsko industrijo in s tem seveda tudi s potrošnjo.

Na kraju pa je omeniti še to: za pokritje potreb po svinjskem mesu v našem okraju, predstavlja lastna pro-

izvodnja največ 10%. Kot pisec članka, tako tudi mesarska podjetja ugotavljajo, da je tržna proizvodnja svinj v hudem padcu. Tako so ta podjetja vedno v večji meri vezana na uvoz iz drugih proizvodnih področij iz sosednih republik, ki pa ne nudijo svinje, temveč svinjsko meso v polovicah, po cenah, ki se prosto formirajo na tržišču ter odstopajo od cen, ki se dobe z enostavnim preračunom dogovorjenih cen z živo težo v meso. Zaradi tega je pri presoji realnosti sedanjih maloprodajnih cen svinjskega mesa treba upoštevati vse višje nabave in ne vzeti samo enega, najmanjšega z najnižjo ceno ter izvajati nepravilne zaključke, ker vemo, da je pravilno merilo le povprečje.

Da pridemo na kraj vsem navedenim problemom, je naša skupna naloga, da organiziramo čim močnejšo domačo proizvodnjo svinj, seveda v okviru postavljenih planov in možnosti. Na ta način bodo naši kmetijski proizvajalci pri proizvodnji svinj sigurno dosegli rentabilnost tudi po dogovorjenih cenah, vključno s premijami. Ob vse večji proizvodnji pa bo dana možnost, da se vskladijo maloprodajne cene svinjskega mesa z odkupnimi cenami svinj.

Okrajna skupščina

(Nadaljevanje s 1. strani)

Delegati in gostje so v razpravi govorili tudi o drugih oblikah dela Svobod in prosvetnih društev. Tako so ocenili delo knjižnic v preteklem razdobju, amatersko dramsko umeštvovanje, življenje v klubih, ki so se marsikje namesto v kulturna središča nekega kraja, spremenili v televizijske klube itd. Nedvomno ni slučaj, da so največ pozornosti posvetili vprašanju financiranja kulture v komuni, kajti skromna finančna sredstva, ki so jih imela na razpolago društva in tudi sveti, prav gotovo niso mogla učinkovito prispevati h kvalitetnejšemu razvoju amaterske dejavnosti. Obstoječe večine društev je še vedno odvisen od dotacij občinskega sveta, le-ti pa od sredstev, ki jim jih skupščine namenijo iz svojih proračunov. Kako majhni zneski so to, pove že podatek, da tvorijo dotacije občinskimi Svetom in Svobod in prosvetnih društev v tem letu v povprečju samo 0,30 odstotkov občinskih proračunov.

Ko v tem času po vsem celjskem okraju podrobneje razpravljajo o sestavljanju osnutkov statutom komun, je to priložnost, da v komunah vendarle uredijo financiranje amaterske kulturne dejavnosti. Amaterska kulturna dejavnost naj v statutih komun dobi svoje mesto — tako pri opredelitvi delovnega področja in odgovornosti, kot v določilih o razdeljevanju sredstev!

Ko so na skupščini govorili o delu v prihodnjem razdobju so menili, da bo treba tudi smotrnejše kadrovati in programirati. V društvih naj dela čimveč mladih ljudi in tako naj bo tudi v odborih in svetih, kamor bodo mladi prav gotovo vnesli mnogo predlogov in zamisli. Novi okrajni Svet Svobod in prosvetnih društev, ki so ga na skupščini izvolili, šteje 51 članov. Sestal se je že kmalu po zaključku skupščine in takole razdelil dolžnosti v najozjem vodstvu sveta: predsedniško funkcijo je prevzel tovariš Damjan Bervar iz Velenja, tajniško pa tovariš Jaka Majcen iz Celja. Okrajni svet je izvolil še pet predsednikov svetov, medtem ko bodo njihove člane imenovali na prihodnji seji.

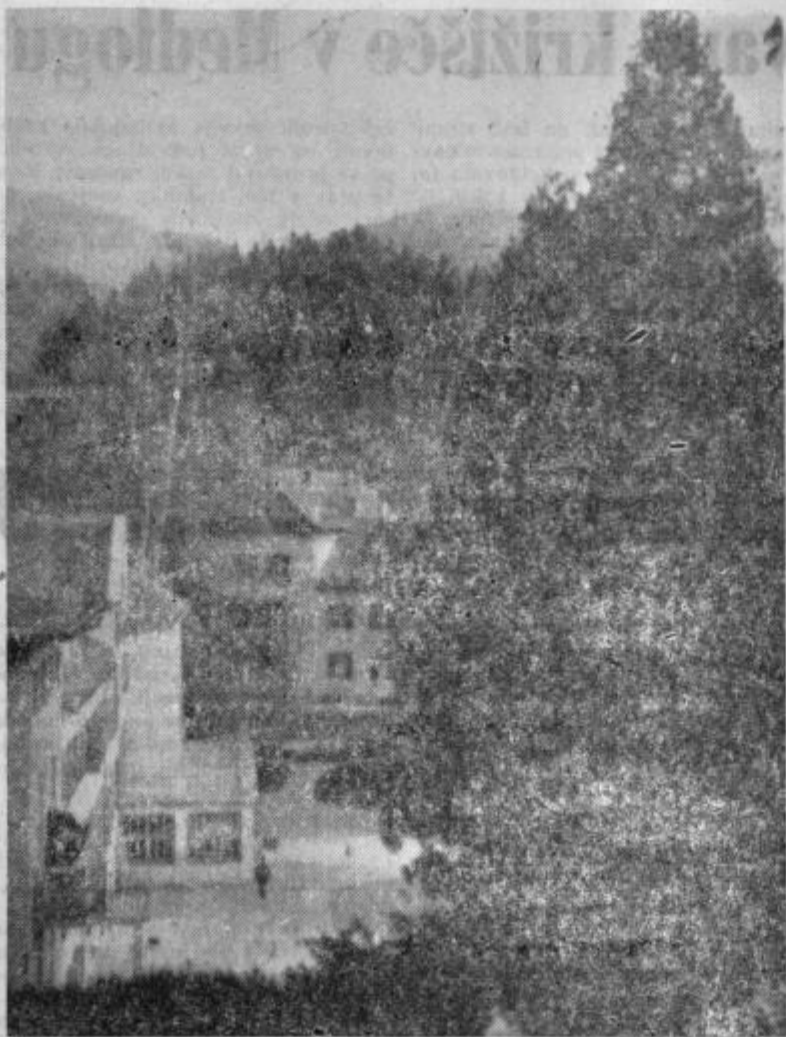
Gibanje prebivalstva

V občini Velenje sta bila v času od 16. do 25. 11. 1963 rojena 2 dečka.

POROKE:

Cybil Franc, rudar, Kavče 16 in Pantner Teozija, delavka, Kavče 16, žene Ludvik, kolarski pom., Ravne 39 in Janez Kštra, delavka, Silova 25, Perger Ivan, delavec, Soštani, Askerčeva 3 in Fekner Pavla, delavka, Skale 27, Vranjani Rudolf, rudar, Loževka 17 in Orenek Ana, poljedelka, Laze 49, Segove Karol, rudar, Velenje, Zidanškova 8 in Perenčak Marija, poljedelka, Velenje, Zidanškova 8, Krejan Ivan, strojni ključničar, Velenje, Koroska 7 in Zeva 1 Ems, frizerska pomočnica, Velenje, Koroska 15, Podjavoršek Jakob, rudar, Kosovo 5 in Herberšek Jožefa, kmetovalka, Ravne 129, Pirnat Anton, strojni ključničar, Velenje, Koroska 11 in Srebrne Marijana, živilska pomočnica, Družmirje 8, Miklavžina Alojz, rudar, Pošje 110 in Pungartnik Cecilija, delavka, Soštani, Cankarjeva 10, Arzenšek Ivan, delavec, Soštani, Koroska 15 in Srebrne Jožefa, delavka, Družmirje 8, Aristovnik Franc, rudar, Skale 21 in Meh Stanislava, kmetovalka, Ravne 90, Jazbec Ivan, delavec, Višnja vas 16 in Arlič Leopoldina, čistilka, Soštani, Kajuhova 39.

(Dalje prihodnjič)

Jesen je povzročila »zimsko mrtvilo« v vseh letovišnih. Tako se konec sezone pozna tudi v Dobrni, čeravno pri njih dejansko ni »konca« sezone

Pomembna slovesnost

Nedavno tega je bila v ekonomski enoti livarne valjev Zelezarne v Storah skromna, toda pomembna slovesnost. Člani tega kolektiva so skupno s predstavniki podjetja proslavili odličje deset tisočnega valja. Obrat, ki je bil ustanovljen šele nekaj let po osvoboditvi in čeprav niso imeli tozadevnih izkušenj in tradicije, so v času svojega obstoja dosegli zavid-

ljive uspehe. Posebno lepe uspehe so dosegli v letošnjem letu. Povečali so proizvodnjo, osvojili nove kvalitete in povečali produktivnost za 5%. Za njihovo uspešno delo in ob jubileju, jih je upravni odbor in delavski svet podjetja nagradil z denarno nagrado, s katero so priredili prijeten kolektivni izlet na poučno ekskurzijo.

Pristop h gradnji tovrstnih silosov kaže, kako nekatera trgovska podjetja pravočasno in smiselno skrbijo, da bi zadovoljila potrošnika in mu nudila ob slehernem času zaželeno blago. Če bi po več ali manj enakemu načelu ta problem skušala reševati tudi druga preskrbovalna podjetja, potem se pač potrošnik ne bi srečeval s pogostimi izjavami »nimamo«.

način, in sicer, da informiramo ljudi — občane o raznih dogodkih in jih mobiliziramo ter osveščamo za razne naloge v gospodarstvu in družbenem razvoju sploh. Gre še za kvalitetnejši premik na področju informiranja javnosti, ki jo narekuje naš družbeni razvoj in funkcija občana, ki se v komuni pojavlja hkrati v treh in različnih enega in istega procesa, in sicer kot proizvajalec, upravljalac in potrošnik. Kot takšen ima, kajpak, ne samo pravico, temveč tudi dolžnost sodelovati pri formiranju krajevne politike na področju, kjer staneje, pri oblikovanju proizvodne politike, kjer je zaposlen, in končno tudi pri oblikovanju politike občine, katere občan je. To pomeni, da je potrebno v tem smislu vlogo informiranja dopolniti tudi na nesprotni relaciji: občan — komuna. Da bi zadostili tej potrebi, se listi poslužujejo raznih oblik kot npr. Pisma bravcev; Celjski tednik pa je uvedel posebno stran z naslovom — Beseda občanov.

Ce vsa ta razvojna, kvalitetna gibanja na področju obveščanja sfinemo, pridemo do naslednjega zaključka: Brez dobrega upravljanja ni dobrega obveščanja, in obratno, brez dobrega informiranja ni uspešnega upravljanja.

Zaradi tega se že nekaj let nazaj, in v zadnjem času ob razpravi o občinskih statutih, vedno bolj poraja v občinah potreba po izdajanju svojih občinskih glasil. Teh teženj v občinah ni potrebno še posebej poudarjati, ker je to že v uvodu dovolj jasno prikazano.

Gre pa za drugo plat tega pomembnega vprašanja na področju uniformiranja. Predvsem za to, kako informiranost v praksi doseči, da bo najbolj učinkovita, kvalitetna in racionalna ter

da bo hkrati zadovoljila predvsem občana, kateremu je pravzaprav namenjena. Ne smemo pa pozabiti, da si na področju informiranja lahko dovolimo le tak obseg, ki bo v skladu z dejanskimi možnostmi gospodarskega in družbenega razvoja pri nas.

Pri tem ne kaže prezreti pozitivnih teženj subjektivnih sil v občini, zlasti Socialistične zveze, ki je javna tribuna in mobilizator ter najširša politična opora in oblika samoupravljanja delovnih ljudi v komuni. Le-ta je torej v prvi vrsti zainteresirana in odgovorna za takšno organizacijo in obliko informiranja občanov, ki najbolj ustreza stopnji družbenega razvoja, materialnim pogojem in konkretnim prilikam v občini.

Prav zaradi teh pozitivnih teženj so v nekaterih občinah že lani začeli izdajati občinska glasila kot apr. v konjiški in šmarni občini, ki so pa pozneje prenehala izhajati. Razlog, da se niso obnesla, je bil predvsem ta, da so bili stroški tiska dokaj visoki, kvaliteta in z njo učinek teh glasil pa minimalen. Zaradi podobnih pomslekov pa k izdajanju občinskih glasil, čeprav že dalj časa razmišljajo o tem, niso pristopili v celjski, velenjski in nekaterih drugih občinah.

Letos pa so znova zaživele težnje v nekaterih občinah po izdajanju svojih glasil. Tu mislimo predvsem velenjsko občino, ki namerava glasilo velenjskega rudnika Rudar preusmeriti v občinsko glasilo, čim bodo zagotovili vsa potrebna tehnična sredstva in strokovne kadre v ta namen. Enaka težnja je prišla na dan tudi v občini Videm-Krško, kjer hočejo tudi izdajati svoje glasilo.

TO NE MASLO

Za boljše
obveščanje
v komuni

Naš komunalni razvoj, nova ustava in še posebej občinski statuti, bodo vedno bolj terjali, da je občan, upravljalac in proizvajalec čim boljše in čim hitreje obveščen o vsem, kar se danes v komuni dogaja. Družbeni premiki, temdanes po gospodarskega razvoja, delavsko in družbeno upravljanje ter komunalni sistem naravnosti silijo subjektivne čimtelje v občinah k večjemu informiranju občanov na relaciji komuna — občan. Naš demokratični razvoj in nova ustava, ki postavlja v ospredje človeka, pa hkrati narekuje, da sodeluje v upravljanju čim več ljudi. Če je temu tako, mora družba poskrbeti, da občana omogoči aktivni vpliv na formiranje krajevne in občinske politike. To lahko omogoči na več načinov. Eden, dokaj pomemben, pa je v tem, da občan s pisano besedo preko tiska izraža svoje mnenje, daje pripombe in sugestije na razna gospodarska in družbena dogajanja in seveda tudi kritizira določene negativne pojave, ki jih poraja naš razvoj. Zaradi tega je danes postala več kot nujna potreba, da obveščanje ne poteka le na klasični

VABIMO K SODELOVANJU

V AKCIJI ZA 20.000 NAKLADE CELJSKEGA TEDNIKA
NAGRADE V VREDNOSTI POL MILIJONA DIN

Glasilo okrajne skupnosti kodmun v Celju — Celjski tednik izhaja v 15.000 izvodih. Kljub temu pa menimo, da še ni dovolj razširjen med našimi ljudmi.

Ker pa postaja potreba obveščanja občanov bolj nujna in v duhu občinskih statotov, ki jih bodo občne sprejele, tako kategorična, da obveščanje predstavlja že imperativ današnjega časa in razvoja, smo se odločili za razširitev našega lista. V zimskih mesecih naj bi naklada Celjskega tednika porasla zlasti v tistih krajih, kjer naš list še ni dovolj razširjen, in dosegla 20.000 izvodov.

V tej koristni akciji nam bodo pomagali občinski in krajevni odbori Socialistične zveze, pošte in šole. K sodelovanju pa vabimo vsakogar, ki bi nam na kakršen koli način lahko pomagal, da bi čim prej dosegli zastavljeni smoter.

Akcija bo trajala do 1. marca 1964. leta.

Vse, ki bodo zbirali nove naročnike — največ, nam bodo pri tem pomagali pismonoše in učenci osemletk — bomo nagradili takole:

Za vsakega novega naročnika bo sprejel zbiratelj 100 din. Za prizadevanje pa še posebno nagrado, in sicer:

Za 20 novih naročnikov 1.000 din

Za 30 novih naročnikov 2.000 din

Za 50 novih naročnikov 4.000 din

Za 100 novih naročnikov 10.000 din

To pa še ni vse. Po zaključku akcije bo celjski tednik priredil nagradno žrebanje. V njem bodo sodelovali poleg naročnikov, ki bodo pravnali tudi polovico naročnice za prihodnje leto v znesku 500 din, še vsi tisti, ki bodo pridobili najmanj 30 novih naročnikov.

Izžrebanih bo večje število praktičnih dobitkov v vrednosti blizu 500.000 din. Seznam dobitkov bomo objavili v našem listu pred žrebanjem.

Ce še nimate Celjskega tednika, ima naročilnico za Vas vaš pismonoša, izrežete pa jo lahko v našem listu in pošljete — in že prihodnji teden boste dobivali naš tednik na dom.

Vse naše bralce, naročnike in prijatelje vabimo, da sodelujejo do konca februarja 1964. leta pri uresničevanju gesla:

CELJSKI TEDNIK — V VSAKO HIŠO

Uredništvo in uprava

Veliko znižanje cen knjigam

V mesecu decembru nudimo vsem ljubiteljem knjig 10 do 30 % popusta pri nakupu knjig. Pri nakupu knjig v višini 10.000 din priznamo še nadaljnjih 5 % popusta.

NAŠA KNJIGA, CELJE, Stanetova ulica 10.

Komunalna banka Celje

razpisuje delovno mesto

ŠEFA BANČNE POSLOVNE ENOTE
V VIDMU-KRSKEM

Pogoji: visokošolska izobrazba in 4 leta prakse ali višješolska izobrazba in 8 let prakse ali 10 let prakse na delovnih mestih v finančno gospodarskih poslih za katere se zahteva višješolska izobrazba.

Prošnje z dokazili o šolski kvalifikaciji in praksi ter življenjepisom poslati na Komunalno banko Celje v roku 15 dni po objavi oglasa.

TRGOVSKO PODJETJE

Tehno Mercator Celje

iskreno čestita
za dan republike -
29. november

VOJNA POŠTA 6515 CELJE

razpisuje

javno ustno licitacijo za nabavo mesa in mesnih izdelkov v letu 1964

in sicer za: sveže goveje, telečje in svinjsko, suho meso in suhomesnate izdelke ter suho slanino.

Predračunska vrednost znaša 18.000.000 dinarjev.

Licitacija bo ustmena dne 25. decembra 1963 ob 8. uri.

Informacije o tehničnih pogojih ter količinah dobijo ponudniki vsak delovni dan pri Vojni pošti 6515 Celje, Trg. svobode 8, v pisarni št. 23 od 8. do 12. ure.

Ponudniki morajo poslati ali oddati pismeno izjavo komisiji, da so jim znani pogoji licitacije ter da jih priznajo, kakor tudi potrdilo Narodne banke o vplačani kavciji 2% od predračunske vrednosti.

ČASOPISNO PODJETJE

»Celjski tisk« Celje

Išče za svoje novinarje opremljene sobe s pravico souporabe kopalnice. — Ponudbe sprejema kadrovski sektor.

Obrtni center »ZARJA« Žalec

Proda univerzalni zig-zag krojaški stroj

Gradbeno industrijsko podjetje

»GRADIS«

gradbeno vodstvo Celje
z gradbišči Celje, Šoštanj, Podlog,
Rogaška slatina, Radeče
in Otiški vrh, čettitata vsem
delovnim ljudem za dan republike

29. november

Upravni odbor Šolskega centra Borisa Kidriča v Celju
razpisuje naslednje delovno mesto:

Tri učitelje za kovinarsko-avtomehansko stroko

(Ustrezna srednja ali višja šolska izobrazba)

Prijave z življenjepisom se pošljejo na upravni odbor.

Razpis velja do zasedbe delovnega mesta.

Osebnih dohodkov po pravilniku.

Stanovanja ni

Obrotni center »ZARJA« Zalec
razpisuje delovno mesto
SKLADIŠČNIKA
za ključavničarski in elektro material
Nastop službe možen takoj

TRGOVSKO PODJETJE
»IZBIRA« LAŠKO
čestita vsem svojim odjemalcem
za dan republike — 29. november

Dolžan Franjo
VODOVODNE INŠTALACIJE
CELJE.

OBVESTILO

OBČINSKA SKUPŠČINA CELJE, ODDELEK ZA NOTRANJE ZADEVE
obvešča vse lastnike motornih in priklopnih vozil, da bo

PODALJSANJE REGISTRACIJE

za leto 1964 od 2. 12. 1963 do vključno 30. 1. 1964
v prostorih oddelka, Gledališka št. 2, po sledečem vrstnem redu:

AVTOMOBILI: št. CE	55-51 do 56-60 28. dec.
10-01 do 11-00 2. dec.	56-61 do 65-00 30. dec.
11-01 do 12-00 3. dec.	65-01 do 65-00 6. jan.
12-01 do 13-00 4. dec.	
13-01 do 14-00 5. dec.	
14-01 do 15-00 6. dec.	
15-01 do 16-00 7. dec.	
16-01 do 17-00 8. dec.	
17-01 do 18-00 9. dec.	
18-01 do 19-00 10. dec.	
19-01 do 20-00 11. dec.	
20-01 do 21-00 12. dec.	
21-01 do 22-00 13. dec.	
22-01 do 23-00 14. dec.	
23-01 do 24-00 15. dec.	
24-01 do 25-00 16. dec.	
25-01 do 26-00 17. dec.	
26-01 do 27-00 18. dec.	
27-01 do 28-00 19. dec.	
28-01 do 29-00 20. dec.	
29-01 do 30-00 21. dec.	
30-01 do 31-00 22. dec.	
31-01 do 32-00 23. dec.	
32-01 do 33-00 24. dec.	
33-01 do 34-00 25. dec.	
34-01 do 35-00 26. dec.	
35-01 do 36-00 27. dec.	

MOTORNA KOLESA: št. CE

10-001 do 10-100 7. jan.
10-101 do 10-200 8. jan.
10-201 do 10-300 9. jan.
10-301 do 10-400 10. jan.
10-401 do 10-500 11. jan.
10-501 do 10-600 12. jan.
10-601 do 10-700 13. jan.
10-701 do 10-800 14. jan.
10-801 do 10-900 15. jan.
10-901 do 11-000 16. jan.
11-001 do 11-100 17. jan.
11-101 do 11-200 18. jan.
11-201 do 11-300 19. jan.
11-301 do 11-400 20. jan.
11-401 do 11-500 21. jan.
11-501 do 11-600 22. jan.
11-601 do 11-700 23. jan.
11-701 do 11-800 24. jan.

PRIKLOPNA VOZILA: št. CE

10-01 do 15-50 25. jan.

Za zamudnike, ki iz opravičenih razlogov ne bodo podaljšali registracije po navedenem razporedu, bo podaljševanje od 27. do vključno 29. januarja 1964.

Vse obrazce, potrebne za registracijo s čekom in z navodili prejmejo lastniki vozil pri vratarju občinske skupščine, Gledališka št. 2 vsak delovni dan od 7. — 14. ure, ob sredah pa od 7. — 12. in od 14. — 18. ure.

Vse lastnike motornih in priklopnih vozil, ki za leto 1964 ne nameravajo registrirati vozil, opozarjamo, da morajo do 30. januarja 1964 trinit prometno dovoljenje in registracijske tablice.

Iz prometne pisarne občinske skupščine Celje

OBJAVE IN OGLASI...

POSEBNA UGODNOST — cena prevoženega kilometra 170 din!

Za skupinske izlete delovnih kolektivov, organizacij in šolske mladine, nudi Kompas pri avtobusnih prevozih poseben popust. Cena prevoženega kilometra le 170 din. Kompasovi avtobusi so poznani po udobju, ki ga nudijo potnikom in zato je vožnja z njimi v vsakem letnem času enako prijetna in privlačna! Kompasovi avtobusi so ogrevani in ozvočeni!

TRST — BENETKE! stalni dvodnevni avtobusni izleti za kolektive!

IZLETI ZA NOVO LETO

RIM — SAN MARINO — šestdnevni avtobusni izlet, združen s silvestrovanjem v Rimu; istočasno tudi ogled Firenz; prijave do 3. decembra 1963.

PRAGA — šestdnevni avtobusni izlet, združen s silvestrovanjem v PRAGI in ogledom Dunaja na povratku; prijave do 3. decembra 1963.

SILVESTROVANJE V CORTINI D'AMPEZZO! Prirejamo 4-dnevno potovanje v Dolomite v času od 31. 12. 1963 do 3. 1. 1964. Prijave in programe prejmete v poslovalnici Kompas — Celje.

GOSTINCI!

LONDON — V času od 21. — 30. januarja 1964 velika mednarodna hotelska in gostinska razstava. Prijave sprejemamo do 20. 12. 1963. Programe prejmete v poslovalnici Kompas — Celje.

BISALNA REVILJA CELOVEC! (od 5. do 17. 2. 1964)

Kot vsako leto je tudi letos prevzel organizacijo prevoza na ogled znane dunajske drsne revije Kompas. Obveščamo kolektive in individualce, da že od danes vnaprej sprejemamo predprijave. Vse informacije v poslovalnici Kompas — Celje, tel. 25-50.

Pred vsakim izletom obiščite turistično podjetje Kompas — Celje. Organiziramo kolektivna potovanja in izlete po Jugoslaviji in v inozemstvo z modernimi turističnimi avtobusi, z rednimi in posebnimi vlaki, ladjami obalne in rečne plošbe in posebnimi letali. Kompas — Celje posreduje prodajo vseh vrst vozovnic za železniški, pomorski in letalski promet. Kompas posreduje v najkrajšem času nabavo potnih listov, vizumov ter menja tuja plačilna sredstva in sprejema depozite.

Kompas Celje daje brezplačno vse prometne in turistične informacije, prodaja razglednice, zemljevide, spominke, filatelistične znamke itd. Pred vsakim potovanjem se posvetujte v poslovalnici.

Se priporoča: Kompas — Celje Tomšičev trg 1 — tel. 25-50

KINO

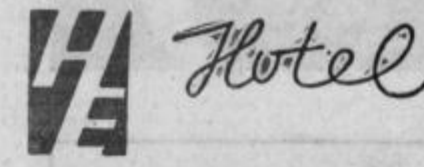
KINO UNION
24. do 27. 11. 1963 »LJUBEZEN NA MEJI SVETA«, argentinski Cs barvni

28. 11. 1963 »POTEPUHI«, španski
29. 11. do 2. 12. 1963 »SEPET NA BLAZINI«, ameriški barvni Cs

3. do 5. 12. 1963 »DVOJNI OBROČ«, jugoslovanski

KINO METROPOL
27. 11. do 30. 11. 1963 »RAZKOSJE NA TRAVI«, ameriški barvni

1. 12. do 4. 12. 1963 »V ZAVETJU NOCI«, angleški barvni

GASTRONOMSKI KOLEDAR št. 30
od sobote, 30. 11. do petka, 6. 12. 1963
Sobota, dne 30. 11. 1963

Telečji ptički v gobovi omaki	250—350
Piščančev drob z ustreznim prilogo	180—280
Srnljn trbet ali stegno z širokimi rezanci	250—400
Srbski pasulj s prekajenim mesom	150—200
Kremove rezine	80
Nedelja, dne 1. 12. 1963	
Piščančeva rižota s parmezanom	180—280
Telečja obara z žličniki	190—250
Gobja juha z ajdovimi žganci	250
Srbski pasulj s prekajenim mesom	150—200
Kremove rezine	80
Ponedeljek, dne 2. 12. 1963	
Prekajeno s kislim zeljem	250—350
Piščančev paprikaš s širokimi rezanci	200—300
Stajerska kislja juha z ustreznim prilogo	130—200
Srbski pasulj s prekajenim mesom	150—200
Sirovi kuhani štruklji	80—160
Torek, dne 3. 12. 1963	
Telečja obara z ajdovimi žganci	150—250
Ričet s prekajenim mesom	150—250
Sarma z gnjatjo in zabeljenim krompirjem	200—300

5. 12. do 8. 12. 1963 »BUTTERFIELD 8«, ameriški barvni Cs

MATINEJA
29. 12. 1963 »V ZNAMENJU ZOROA«, ameriški — UNION

SEMPETER V SAV. DOL.
27. in 28. 11. 1963 »ITALIJANKE IN LJUBEZEN«, italijanski

29. 11. 1963 »SEDEM IZZIVOV«, italijanski Cs

30. 11. in 1. 12. 1963 »ENOOKI JACK«, ameriški barvni

4. 12. 1963 »ZENSKI ZAUPNIK«, francoski

5. 12. 1963 »VELIKODUSNI LOPOVI«, francoski

KINO SEVNICA
27. 11. 1963 »SPUŠČENI DIVJAK«, francoski

30. 11. in 1. 12. 1963 »PRINC IN IGRALKA«, ameriški

4. 12. 1963 »DANASNJA DEKLETA«, italijanski

GLEDALIŠČE
SLOVENSKO LJUDSKO GLEDALIŠČE CELJE

Torek, 26. novembra 1963 ob 14. in 19. uri: Matej Bor: RAZTRGANCI. Gostovanje v Slovenskih Konjicah.

Sreda, 27. novembra 1963 ob 10.30: Hep van Delft: HURA SONCU IN DEZJU. Zaključena predstava za osnovni šoli Petrovce in Liboje.

Sreda, 27. novembra 1963 ob 17. uri: Matej Bor: RAZTRGANCI. Gostovanje v Storah.

Četrtek, 28. novembra 1963 ob 15. in 19. uri: Matej Bor: RAZTRGANCI. Gostovanje na Vranskem.

Petek, 29. novembra 1963 ob 18. uri: Hep van Delft: HURA SONCU IN DEZJU. Prenos po TV. Vstopnice bodo v prodaji po enotni ceni.

Torek, 3. decembra 1963 ob 17. uri: Matej Bor: RAZTRGANCI. Zaključena predstava za Cinkarno Celje.

Sreda, 4. decembra 1963 ob 19.30: Matej Bor: RAZTRGANCI. Gostovanje v Sevnici.

Četrtek, 5. decembra 1963 ob 15.30: Hep van Delft: HURA SONCU IN DEZJU. Zaključena predstava za II. osnovno šolo Celje.

Sobota, 7. decembra 1963 ob 19. uri: Matej Bor: RAZTRGANCI. Abonma za delovne organizacije. Vstopnice bodo v prodaji.

PRODAM
KOMPLETNO kuhinjsko pohištvo — novo, po zelo ugodni ceni. Naslov v upravi lista.

PRODAM gospodarsko poslopje s kozolcem tik ob glavni cesti, možna preureditev v stanovanje za dve družini. Poleg je ca. 5 a zemlje. Naslov v upravi lista.

PRODAM motorno kolo NSU-prima, nemško, zelo dobro ohranjen. Nakup možen na ček 150.000. Ogled d. 14. ure dalje. Jurkošek Ivan, Stanetova 19, Celje.

KUPIM
SAMSKA trg. delavka kupi sobo s posebnim vzhodom v centru mesta ali neposredni bližini. Ponudbe pošljite pod šifro GOTOVINA.

KUPIM vseljivo čno ali dvosobno komfortno stanovanje, ali garsonero v mestu Celju. Ponudbe pošljite pod šifro »Gotovina takoj«.

RAZPISI

1 vajenca za kleparsko stroko
1 vajenca za vodovodne inštalacije sprejme Dolžan Franjo, vodovodne inštalacije Celje, Linhartova 6.

STANOVANJA

HRANO in sobo nudim osebi, ki bi pazila 3-letnega otroka. Ponudbe pošljite na upravo lista pod UGODNO.

MIRNA zakonca brez otrok iščeta prazno sobo. Plačata po dogovoru tudi vnaprej. Naslov na upravi lista.

ISCEM prazno sobo, najemno plačam za dalj časa v naprej, oziroma po dogovoru. Naslov na upravi lista.

OPREMLJENO sobo oddam dvema nameščenama. Naslov v upravi lista.

NUDIM stanovanje čisti, pošteni upokojenki, ki bi nudila pomoč v gospodinjstvu. Vprašati Ljubljanska 74, Celje.

TURIZEM
CELJSKA TURISTIČNA ZVEZA

PREDAVANJE »SUSAK-BIOKOVO«
Predavanje prof. Sime Letiniča: »SUSAK-BIOKOVO, dva kontrasta«, bo v četrtek, dne 12. decembra 1963 ob 19.30 v veliki dvorani Narodnega doma. Vstopnice so v predprodaji v Turističnem informacijskem uradu v Stanetovi ulici.

ZNIZANE CENE V ZDRAVILIŠČIH
Celjska turistična zveza sporoča, da so v zimski sezoni občutno znižane cene v zdraviliščih Rogaska Slatina in Dobrna. V Zdravilišču Dobrna je zimska cena pensiona 1180 do 1400 din in je še na razpolago nekaj ležišč. Ogrevane zasebne sobe po ceni 230 do 400 din. V hotelu »Triglav« je vsako soboto in nedeljo zvečer ples.

RIMSKE IZKOPANINE PREKO ZIME ZAPRTE
Turistično društvo Sempeter sporoča, da so rimske izkopanine v Sempetru preko zime za ogled zaprte, ker so spomeniki zavarovani proti mrazu. Ponovna odprtitev bo zopet, kakor vsako leto, 1. maja.

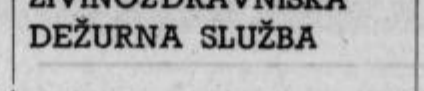
RAZNO
ZENSKI MODNI SALON »ELITA«, se je preselil v Gregorčičevo ulico 6, vhod iz dvorišča. Za naročila se toplo priporočamo.

ISCEM ZENSKO za 8-urno varstvo otroka. Naslov v upravi lista.

ŽIVINOZDRAVNIŠKA DEŽURNA SLUŽBA

DEŽURNI VETERINAR
BOJAN KOZELJ — veterinar, Celje, Kocenovova 2-II (pri hotelu Evropa), telefon 25-67

30. XI. do 7. XII. 1963

IZLETNIK
IZLETNIK VAM NUDI:
za PRAZNIK REPUBLIKE,
29. nov. — tridnevni izlet po DALMACIJI
29. nov. — dvodnevni izlet po ISTRU
30. nov. — enodnevni izlet v GORJSKA BRDA

IZLETI V TUJINO:
— enodnevni izlet v TRST v decembru, prostih je še nekaj mest.
— enodnevni izlet v GORICO in TRST.
— enodnevni izlet na KOROSKO.
— enodnevni izlet v GRAZ.
— dvodnevni izlet v BENETKE in TRST
— tridnevni izlet v italijanske DOLOMLI TE z ogledom CORTINE D'AMPEZZO, BENETK in TRSTA.

Kolektivne prijave za vse vrste izletov po domovini s POSEBNIM POPUSTOM. NUDIMO prevoze z modernimi turističnimi avtobusi.

Organiziramo tudi masovni obisk drsalne revije v Celovcu, ki bo v dneh od 5. do 17. februarja 1964.

Vozili bodo moderni avtobusi. Prijave bomo sprejemali od 1. 12. 1963 do 10. 1. 1964.

POSREDUJEMO nabavo potnih listov in tujih vizumov v najkrajšem času in po konkurenčnih cenah.

REZERVIRAMO vam postelje v spalnih vagonih in avionske vozovnice na vseh pragrah JAT.

PRODAJAMO avtokarte in vozne rede. MENJAMO vse vrste tuji valut, rezerviramo privatne in hotelske sobe. Preskrbimo vam avtotaksi. Brezplačno vam nudimo vse turistične in prometne informacije.

V poslovalnici IZLETNIK CELJE, Titov trg 3 — nasproti avtobusne postaje — boste vedno solidno in prijazno sprejeti.

IZLETNIK Celje

VELEBLAGOVNICA
 ljudski magazin
CELJE

NE ODLAŠAJTE VEČ!

Se danes se odločite in naročite Celjski tednik, ki je najbolj bran časopis v celjskem okraju.

V rubrikah iz naših občin prinaša Celjski tednik najrazličnejše novice iz naših krajev.

Razen tega berete v Celjskem tedniku zanimive reportaže, črtice, intervjuje in poročila iz najrazličnejših področij, zlasti pa o domačih krajih, ljudeh in dogodkih.

Zato ne odlašajte več! Izpolnite naročilnico in nam takoj pošljite, da vam čimprej začnemo pošiljati naš list.

Uredništvo in uprava Celjskega tednika

CELJSKI TEDNIK
CELJE
P. p. 152

Znamka za 15 din

NAROČILNICA

Podpisani _____

kraj _____ ulica _____ št. _____

pošta _____ naročam časopis »CELJSKI TEDNIK«

Začnete mi ga pošiljati dne _____ 196_____

Obvezujem se, da bom v redu plačeval naročnino.

V _____ dne _____ 196_____
podpis naročnika

Kultura v celjskem statutu NAŠLA USTREZNEJŠE MESTO

O kulturi v statutih je bilo že precej razprav in nič manj napisanega. O tem smo pisali tudi v zadnji številki v poročilu s seje sveta za kulturo in prosveto okrajne skupščine. V njem je bilo med drugim zabeleženo nekaj ugotovitev, ki so se v razpravi porajale ob analizi posameznih občinskih statutov. Pri tem seveda ni bilo mogoče poročati o vseh statutih, zaradi česar smo se omejili na tisto, kar je bilo najbolj tipično. A to je predvsem dejstvo, da kultura v večini statutov tudi po dopolnjevanju ni našla bistveno ugodnejših perspektiv. Izjema pa sta v neki meri celjski in šentjurski statut. Spričo tega

se zdi prav, da bi se v današnji številki pomudili zlasti ob prvem statutu.

Statut, ki ima skupaj s telesno kulturo 11 členov (za razliko od drugih, ki imajo od enega do štiri člene), govori najprej o občini kot ustanovitelju profesionalnih kulturnih ustanov, pri čemer jim ta »zagotavlja pogoje za njihovo delo in določi potrebna sredstva za vzdrževanje teh zavodov v vsakoletnem proračunu oziroma v ustreznem skladu. Vse oblike kulturno-prosvetne dejavnosti občina materialno podpira v skladu z možnostmi, pri tem pa skrbi tudi za organizacijo kulturnih prirediteljev, predavanj, filmskih predstav, festivalov, kulturnih razstav, skrbi za ustanavljanje amaterskih gledališč, pevskih zborov, orkestrrov, lutkovnih in pionirskih gledališč, kulturnih klubov idr.« To, kar je pri tem važno, je formulacija, ki nalaga organu za kulturo, da »skrbi, da kulturne organizacije izvajajo splošno politiko kulture občine in daje organizacijam priporočila za njihovo delo.« Kar zadeva obsega materialne pomoči, je ta odvisen od programov in uspehov posamezne kulturne panoge in od prizadevanj, kar bi se reklo, da gre za prehod k financiranju dejavnosti. Nadaljnji člen govori o »pomoči, ki jo občina nudi za vzdrževanje kulturnih domov, naprav in opreme, za vzdrževanje spomenikov NOB in drugih spomenikov ter kulturnih znamenitosti. Občina materialno pomaga zavodu za spomeniško varstvo v Celju«, pri čemer je »obseg materialne pomoči odvisen od splošnih potreb, materialnih možnosti ter od programa dela, vneme in uspehov zavoda«.

V skladu s tem so tudi določbe o telesni kulturi, športu in oddihu

(rekreaciji). Vendar nas tu zanima predvsem kultura. Očitno je namreč, da je od prvotnega osnutka znamenovan določen napredek, vendar tudi ta statut še ne bo mogel biti dokončno veljaven. Predvsem se zdi, da je materialni odnos do kulture nezadostno izražen v »materialnih možnostih«, kajti takšne možnosti lahko so, lahko pa jih tudi ni (kljub temu, da recimo so). Zato bi bile nemara boljše formulacije: višina materialnih sredstev (namesto pomoči, ki zveni podporniško), namenjenih kulturni dejavnosti, bo rasla skladno z ekonomsko močjo komune. Takšna postavka bi bila bolj sprejemljiva in tudi bolj prepričljiva, da ne bomo ostali tam, kjer smo. Navsezadnje so jo v takšni obliki ponekod drugod že uzakonili (na primer v Ljubljani). »Možnosti« same namreč po dosedanjih izkušnjah niso zadostno zagotovile za materialno kulturno rast.

Dom Svobode v Zabukovci, v katerem je vedno živahno, saj so v njem našle prostor skoraj vse organizacije tega terena

Politična šola v Velenju

Te dni je pričela z delom večerna politična šola, ki jo je organiziral občinski komite ZKS v sodelovanju z delavsko univerzo.

Letošnji program šole bo obsegal 90 ur predavanj in 42 ur razprav po predavanjih. Po vsakem poglavju bodo predavatelji pripravili s slušatelji neke vrste kolokvije v manjših skupinah, kjer bodo sproti ocenjevali uspehe študija. Predavanja bodo štirikrat tedensko. V šolo je vpisano 36 slušateljev, članov ZK, povečini iz delovnega kolektiva velenjskega rudnika. Čas predavanj je tako prilagojen tujinskemu delu v rudniku. V tem pa je bil tudi vedno največji problem šole, ki zaradi deljenega delovnega časa slušateljev ni mogla najbolje delovati. Tokrat bodo vsi slušatelji delali v istem delovnem času.

Program večerne politične šole bo obravnaval razvojno pot marksistične misli, pojem družbe in njene strukture, družbenopolitični sistem SFRJ, kategorije politične ekonomije in gospodarski sistem SFRJ, mednarodno ekonomsko problematiko in položaj naše države v svetu, kakor tudi sodobne probleme in razvojno pot socializma v svetu in nazadnje komuno.

Tako je največ časa posvečeno politični ekonomiji in gospodarskemu sistemu SFRJ ter problemom komune ki so neposredno vezani na delo komunistov. Na koncu bo določen čas posvečen tudi najaktualnejši temi, ki se bo porajala v teku predavanj.

Predavateljski kader je ves iz Velenja, sestavljajo pa ga v glavnem predavatelji, ki že več let predavajo na politični šoli.

V Velenju predvidevajo, da bo verjetno kmalu pričel delati še oddelček za perspektivne kadre iz vrst sindikalnih organizacij in članov SZDL.

Poleg politične šole je v okviru delavske univerze pričel tudi seminar za novospreglete člane ZK, ki obsega 14 ur predavanja in 7 ur razprav. Namen seminarja je, da novim članom pomaga pri njihovem individualnem študiju in jim nudi osnovne pojme iz marksistične znanosti. Predavanja obsegajo še vprašanja iz dela SZDL in ZK ter mednarodnih odnosov.

Klub v Štorah solidno dela

Delavsko prosvetno društvo »Svoboda« v Štorah, v katerem so kolektivno vključeni vsi člani delovnega kolektiva štorske železarne, je v preteklem letu ustanovil lasten klub, ki ima prostore v kulturno-prosvetnem domu. V tem kratkem času obstoja, je klub dosegel že lepe uspehe. Obiskalo ga je blizu štiri tisoč oseb. Odprt je petkrat tedensko v popoldanskih in večernih urah. Obiskovalci imajo na voljo televizijski sprejemnik, radio, aparat za gramofon in raznovrstni plosčami, šah, igralne karte, vse vrste časopisov in revije.

Odbor, ki vodi klub, je zelo delaven in se vsestransko trudi, da bi se obiskovalci počutili kar najbolje. Razen vsakodnevnih zanimivih sporedov prireja odbor tudi redna predavanja. Tako je pred kratkim priredil predavanje »O statutu železarne Štore«, »O vtisih s Himalaje« in organiziral tekmovanje fotoamaterjev, ki so prikazovali barvne posnetke in diapozitive. V prihodnje imajo na sporedu še druga predavanja.

Svoboda v Zabukovci med najboljšimi v žalski občini

Prijetno je bilo prisostvovati konferenci Svobode, ki ima že lepo tradicijo pred in povojnega delovanja. Poročilo o enoletnem delu je pokazalo dokaj bogato bilanco uspehov, saj so bile aktivne prav vse sekcije. Le-teh pa ni malo, saj obstajajo kar štirje pevske zbori (moški, ženski in dva mladinska), dramska in lutkovna sekcija, tamburaški zbor in godba na pihala, knjižnica, kino in klub (ta je prav v tem letu lepo zaživel in je bil v njem tudi seminar za vodje klubov iz vse občine).

Ob takem številu sekcij in razgibani dejavnosti naj omenimo le nekaj poglavitnih uspehov in misli, ki so bile na zboru poudarjene. Posebno priznanje gre mladim tamburašem, ki so skupno s pevci nastopali ob priliki stoletnice RK po vseh večjih krajih občine in celo v otroškem zdravilišču Debeli rtič s celotnim samostojnim programom. Oba starejša pevska zbo-

ra vadita redno vse leto in jih ne manjka na nobeni prireditvi, le število pevcov bi lahko bilo višje. Manjka posebno mladine, ki se sicer v času šolanja v osnovni šoli pridno udeležuje na mnogih področjih kulturno-prosvetnega življenja, ob izstopu iz šole pa se večina razgubi in se le redki vključijo v nadaljnje udeleževanje pri društvu. Dramska sekcija se je v zadnjem času izkazala z opereto »Na planinah naših«. Godba na pihala je močno pomlajena in navadno nastopa po območju celotne občine. Knjižnica je sicer kar dobro založena, vendar ima vsako leto premajhna sredstva za na-

kup novih del, zaželen pa bi bil tudi večji krog bralcev. Obisk pri kinopredstavah ni vedno zadovoljiv in je opaziti, da publika ne zna ceniti dobrih filmov. Posebno pozornost so posvečali mladinskim predstavam, ki so bile dokaj redne. Kmalu bo Svoboda prejela še drug kinoprojektor, v domu pa bo urejena tudi centralna kurjava s pomočjo Montane in prostovoljnega dela članstva. Rešitev nekaterih materialnih vprašanj in mnogi sprejeti sklepi so dokaz, da bi lahko bili bodoči uspehi priznanega društva še boljše.

PREBERITE RAZSTAVA DORE PLESTENJAK V VELENJU

V počastitev dneva republike bodo v četrtek popoldne odprli v delavskem klubu v Velenju likovno razstavo Dore Plestenjak z naslovom Velenje včeraj in danes.

Dora Plestenjak je bila rojena 3. februarja 1934 v Skofji Loki, diplomirala pa je 1958. leta na Akademiji za upodabljajočo umetnost v Ljubljani. Doslej je razstavljala v Ljubljani, Kranju, Skofji Loki, Celju, Velenju, Slovenjem Gradcu, Novi Gorici in Bledu, poleg tega pa tudi v tujini v Kairu, v Egiptu in Bjuru na Švedskem.

O IZOBRAŽEVANJU NA ŠMARSKEM

Na šmarskem plenumu občinskega odbora SZDL so obravnavali vprašanja izobraževanja, štipendiranja in sistemizacije delovnih mest. Komisija je s posebnimi anketami ugotavljala zaposlenost ljudi z visoko izobrazbo, sistemizacijo delovnih mest ter izobraževalne potrebe. O tem je poročal sekretar občinskega odbora SZDL Darko Bizjak. Ugotovljeno je bilo, da še marsikakšna gospodarska organizacija nima izdelane sistemizacije delovnih mest, zaradi česar ni mogoče kadrovske načrtovanje. Tako je to neurejeno v Mizarstvu v Rogški Slatini, pri šmarski kmetijski zadrugi, gozdnem gospodarstvu in tudi v steklarni. V splošnem je prav kadrovska služba v podjetjih šibka. Med 3464 proizvajalci je še vedno 777 nekvificiranih. Med zaposlenimi je tudi še 17 nepis-

menih in 1283 z nepopolno osnovnošolsko izobrazbo, medtem ko je z visoko izobrazbo vključeno z zdravniki zaposleno samo 19 ljudi. Podobne so razmere tudi v upravnih službah. Presenetljivi pa so zlasti podatki o izobraževalnih potrebah, kot jih prikazuje anketa. Potrebe po strokovnem izobraževanju čuti samo 7 podjetij, medtem ko sta za pridobitev osnovnošolske izobrazbe samo 2 prijavitelci. Na drugi strani pa bi bilo potrebno pripraviti različne oblike izobraževanja v večjih podjetjih, kjer že delujejo izobraževalni centri, medtem ko bo treba razmisliti, kako bi uredili izobraževanje v manjših podjetjih. Plenum je tako na podlagi ugotovitev sprejel ustrezne zaključke, katerih poglavitni namen bo, popraviti sedajšnje razmere v pogledu izobrazbe kadrov.

Tretja letošnja premierska predstava SLG je bila Strast pod bresti popularnega ameriškega dramatika O'Neilla v prevodu Frana Albrehta. Igra v treh dejanjih je grajena na ljubezenskem trikotniku očeta, mačoha in sina, dogajanje pa je postavljeno na samotno ameriško farmo v preteklem stoletju. Tu skuša avtor s pomočjo psihoanalize razvozlati

smisel človeškega bivanja na zemlji. Igra je režiral B. Gombač. Sceno je zasnoval Mile Korun. Glasba: Lojze Lebič. Koreografija: dr. Henrik Neubauer. V igri, ki jo je občinstvo ugodno sprejelo, so nastopili v glavnih vlogah Pavle Jeršin in Marjanca Krošlva (na sliki), Sandi Krošl, Janez Škof in Jože Pristov.

CELJSKA »DELAVSKA BUDNICA«

Pesnik Cvetko Golar je živel v letih od 1901 do 1905 v Celju, kjer je služboval kot urednik takratnega slovenskega lista »Domovina«. To je bila doba najhujšega narodnega in gospodarskega zatiranja našega življa. Pretila je velika nevarnost zlasti slovenskemu delavstvu in obrtništvu, ki mu je pripadal dobršen del celjskega prebivalstva. V samoobrambi se je delavstvo organiziralo in ustanovilo že nekaj let prej Delavsko podporno društvo z namenom, da varuje in štiti stanovske koristi in pomaga pomoči potrebnim članom.

Takrat se je naselil v Celju mladi zdravnik in šentpavelski rojak dr. Anton Schwab. V ožjem krogu je bil znan kot harmonizator in komponist ter veliki prijatelj petja. Ko je spoznal kulturno zatišje v vrstah delovnega človeka, se je po nasvetu in vzpodbudi zavednih Celjancev z vso vnemo lotil glasbeno kulturnega dela, ki naj bi bodrilo našega človeka v ogroženem mestu, da ne bi omagal in klonil. Schwab se je pokazal dobrega organizatorja in je zbral z osebno agitacijo in s pomočjo vplivnih posameznikov iz delavskih in obrtniških vrst štiri-deset pevcov ter ustanovil l. 1900 pevski odsek Delavskega podpornega društva. To je bilo tvegano delo, kar lahko razume vsak, ki so mu znane tedanje narodnostne razmere na vročih celjskih tleh, zlasti pa še odvisnost naših delavcev in obrtnikov od nemških delodajalcev. Borec se s težavami in zaprekami je vztrajno vezbal pevski zbor in kmalu je nastopal pri delavskih prireditvah. Z namenom, da bi svoje pevce še tesneje povezal ter

utrdil v njih stanovsko pa tudi narodno zavest, je hotel Schwab uglasbiti pesem, ki bi ustrezala temu cilju. Za primerno besedilo je zaprosil tedanjega urednika Celjske Domovine Cvetka Golarja, ki je rad ustregel njegovi želji. Pesem se glasi:

Glasno zaori pesem naglas, delavci, kvišku, tu je naš čas. Čisti nas znoj kot ogenj zlato, jasno je srce, čvrsto telo. Žulji na rokah naša je čast, pesem slovenska naša je slast.

Se istega leta (1901) jo je Schwab uglasbil prvič in kmalu z njo javno nastopil. Nekaj let pozneje je pesem nanovo priredil in jo podkrepil s spremljevanjem dveh pozavn in dveh rogov, s čimer ji je dal slavnosten vtis. »Budnica« je vzbudila v pevcih delavski ponos in poglobila veselje do petja. Zbor je pod Schwabovim vodstvom napredoval in priredil že leta 1902(!) samostojen koncert. S tem je zaorala celjsko delavstvo prvo brazdo v naš kulturni razvoj. Pevski odsek Delavskega podpornega društva je obstajal do 1905, večina pevcov pa se je pridružila drugemu pevskemu zboru. Celjska delavska budnica ima torej že častitljivo starost. Vredno je, da se je spominjamo, četudi sta se besedilo in napev že davno pozabila. Konrad Fink

3 PARTIZANSKI OKRAJI POD BOHORJEM

LETO 1944 JE BILO ZA OBSIRNO PODROCJE MED SPODNJIM TOKOM SAVINJE IN SOTLO NAJBOLJ PLODNO IN ZMAGOVITO. PO PRIHODU XIV. DIVIZIJE JE KOZJANSKO ZAJEL VAL SPLOSNE LJUDSKE VSTAJE. OD POMLADI DO JESENİ SO BILI DOMALA VSI KRAJI OSVOBJENI IN VOJAŠKIM AKCIJAM JE SLEDILA AKCIJA IZGRADNJE LJUDSKE OBLASTI. NARODNOOSVOBODILNI ODBORI SO ZAZIVELI V VSEH VASEH IN NASELJIH. VSE TO PA SO ZDRUŽEVALI TRIJE OKRAJI KOZJE—PILŠTANJ, PLANINA—SEVNICA IN SE-NOVO—BLANCA. TI TRIJE OKRAJI SO BILI ZDRUŽENI V KOZJANSKEM OKROZJU ZA CELOTNO OSVOBJENO IN POLOSVOBJENO OBMOCJE.

KO PROSLAVLJAMO 20. OBLETNICO AVNOJ. DVAJSET LET REPUBLIKE, SE Z NEKAJ FRAGMENTI SPOMNIMO NEKATERIH ZNACILNOSTI NASTAJANJA NARODNOOSVOBODILNIH ODBOROV NA TEM OBMOCJU.

Leta 1944 - prve demokratične volitve

Na področju sedanje šentjurske občine so prebivalci doživeli prve demokratične volitve že septembra 1944. Takrat so na področju Kozjanskega Planine, pa vse tja do Sotle — na osvobojenem ozemlju, pa tudi tam, kjer so Nemci še kontrolirali življenje domačinov, začeli ustanovljati prve narodnoosvobodilne odbore. Ustanovljeno jih je

bilo čez štirideset in domačini pravijo, da so bile priprave na te prve volitve včasih skorajda bolj temeljite kot so sedaj. Prav tako kot zdaj so potekala velika predvolilna zborovanja, prav tako so volivci prihajali na okrašena volišča in prav tako sta mnoge spremljala pesem in harmonika. Domačini so vedeli, da kujejo novo oblast, zato so se o kandidatih za odbore resno pogovorili. Kandidiralo jih je vedno več, kot so jih izvolili. Tako je imela torej vsaka večja vas svoj narodnoosvobodilni odbor.

Takrat so prvič volile tudi žene in to je bil zanje nedvomno velik dan. To novost je spremljalo navdušenje in veliko odobravanje.

Vsak narodnoosvobodilni odbor je delegiral tudi enega člana za okrajni narodnoosvobodilni odbor. Zanje so v šentviški šoli pripravili celo večdnevni tečaj, kjer so poslušali predavanja o graditvi ljudske oblasti. Toda prišel je deseti december, ko je okrog štiri tisoč Nemcev in ustašev napadlo Sentvid in okoliške predele. V šentviškem kulturnem domu so borci prav tisti dan pripravili velik partizanski miting. Bili so še v hiši, ko so okrog nje že začele švigati krogle. Borci so morali zapustiti Sentvid, vendar jim je uspelo, da so rešili ves svoj arhiv.

Narodnoosvobodilni odbori so kasneje delali, kolikor je le bilo mogoče. Skrbeli so za prehrano in obleko borcev, na osvobojenem ozemlju vzdrževali red in med drugim organizirali tudi delovne akcije za obdelovanje zemlje tistih gospodarjev, ki so bili v partizanih. To, da naj bo vsaka njiva posejana, je bilo vodilo pri tem požrtvovalnem delu.

Ko bodo v Sentjuru prihodnje leto spet slavili občinski praznik — določili so ga prav na dan osvoboditve Planine — bodo proslavili tu-

Prvi so bili na Henini

V Henini in Lahovem grabnu so bile volitve v NOO že julija leta 1944. Najprej je NOO delal v hiši Petanovih pod Lisco, pozneje pa se je preselil k heninski šoli v nekakšno pol zidano in pol leseno barako. Zaenkrat služi ta stavba za osemenjevalnico, toda v spomin na zgodovinski pomen stavbe bodo v prihodnosti tu uredili prostore za politične organizacije z majhno dvorano, ki je na tem področju nimajo.

Henina se torej lahko ponaša s spominsko ploščo, na kateri piše, da je bil tu ustanovljen prvi NOO na Stajerskem, kot je bila v tem kra-

V ospredju poslopje v Henni, kjer je bil narodnoosvobodilni odbor. V Henini je tudi ustanovljen prvi NOO na Stajerskem

25. NOVEMBRA LETA 1944

Upravno-politični tečaj v Pilštanjju

Volitve v narodnoosvobodilne odbore na Kozjanskem so bile od poletja do jeseni leta 1944. Do novembra so vse vasi na osvobojenem Kozjanskem imele NOO, v katerih so bili najboljši rodoljubi in tudi politični aktivisti Osvobodilne fronte, antifašistične fronte žena, mla-

ti so v okraju Kozje—Pilštanj sklenili organizirati upravno-politični tečaj, ki se je začel 25. novembra 1944 v osnovni šoli na Pilštanju in je trajal do prve obletnice II. zasedanja AVNOJ. Tečaja se je udeležilo nad pedeset odbornikov NOO. Jurij Tacer, gostilničar na Pilštanj-

stvari kako naj NOO pripomorejo k politični aktivizaciji prebivalstva, kako naj podprejo enote partizanske vojske in onemogočijo vsak poskus razbijanja zamejkov dejanske ljudske oblasti.

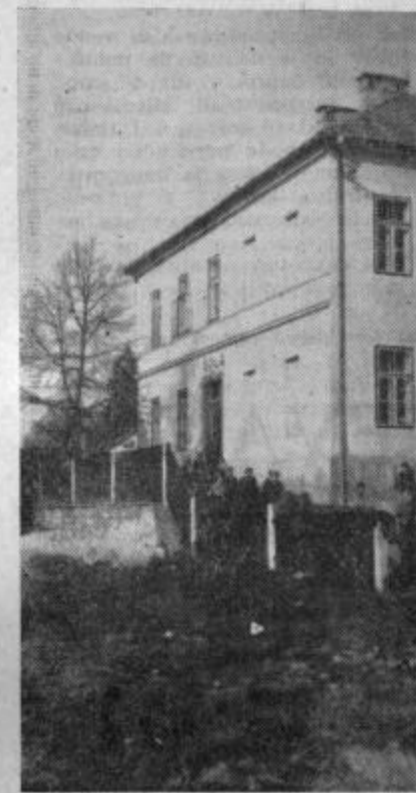
V Pilštanju je bil takrat predsednik NOO pokojni Franc Cepin, medtem ko je v Lesičnem pod Pilštanjem pri Kroflovih bil dolgo časa sedež okraja Kozje — Pilštanj. Narodnoosvobodilni odbori so oskrbovali predvsem Kozjanski partizanski odred, posadke kurirskih postaj in enote, ki so se v vojaških operacijah gibale po kozjanskem področju.

Skupina tečajnikov upravno-političnega tečaja na Pilštanju

dina in partijski delavci. Prvikrat je na tem področju v oblastnih forumih bilo toliko preprostih ljudi, ki o upravnih poslih niso mogli imeti veliko znanja in izkušenj. Za-

nu, ki je bil odbornik v svojem kraju in se je tečaja udeležil, je pripovedoval, da je bil tečaj zelo uspešen, obravnavali pa so poleg političnih tem predvsem praktične

V tej šoli v Sentvidu pri Grobelnem je bil leta 1944. tečaj za člane okrajnega narodnoosvobodilnega odbora

Petanov Polči jo je cvrl pred nama v breg. Sonce je obhivalo strmino pod Lisco in premočilo trobentice, da so tu in tam vzcvetele v novembrski dan. Nad Polano se je bleščala heninska šola, prva partizanska šola na Stajerskem, tostran Lahovega grabna pa so se sence plazile za nami v breg, kjer je najvišja med raztresenimi hišami Petanova, ali kakor se tam po domače reče — pri Beberač. Petanovi ne živijo več tam zgoraj. Prodali so domačijo in se preselili bolj v dolino. Tja smo se najprej namenili.

V toplo zakurjeni kuhinji sva s Petrom stisnila rako Petanovi mami, ki prav po žensko skriva svojih osemdeset let. Tu je bila še snaha in vnukinja. Majda in Rozika, vnuka Polčija pa tako že poznamo.

— Veliko snubcev se vrtilo okoli naše hiše, takih kot sta vidva pa še ni bilo, se je šalila Petanova mama. Prvič sem bil v tej prijazni hiši in vendar sem se počutil kot star znanec.

Povedal sem kaj me je prineslo. Praznik republike je pred vrati in dvajseta obletnica AVNOJ. Pri njih pa je bil leta 1944 ustanovljen prvi Narodno osvobodilni odbor na Stajerskem pa se zato spodobi, da napišemo tudi kaj o tem...

Petanova mama mi je kar naravnost povedala, da je bilo pri njih toliko reči in ljudi in da se vsega ne spomni, saj še takrat ni ločila komandant-

ov od komisarjev.

— Naša hiša je bila vedno polna partizanov. Toliko jih je bilo, da jih sami nismo mogli prehraniti... Težki časi so to bili. Kolikokrat sem sedla h krožniku pa je stopil lačen partizan skozi vrata... No, saj razumete. Lažje sem jaz sede ob sedela brez kosila kot tak mlad človek, ki ga je vojna podila skozi hoste... Če sem jim pogledala pod noge sem pobrskala za čevlji svojega moža, partizanove pa nesla skrivaj k čevljarju... Hčerki Pojčka in Ema sta bili kurirki, ki sta tudi veliko

ZAPISI Z OBISKA PRI PETANOVIH V LAHOVEM GRABNU

BEŽALI SMO Z DEŽJA POD KAP

prestali. Zlasti takrat, ko so opolnoči pridrveli v hišo Nemci, nam vse pobrali in hoteli zažgati domačijo. Hčerki so tako pretepli, da sta bili čisto črni in ju odpeljali s seboj. Sele čez nekaj dni sta se vrnili tako pretepeni in preplašeni, da nista hoteli spati v hiši. Spali sta v gozdu. Sele čez čez sem ju pripravila, da sta spali v hiši... Neko noč me je ena obdolžila, da sem jo potila z vodo... Revica je zmočila posteljo od hudih sanj in prestranega strahu...

Tako pretregano in skakoma od dogodka do dogodka je nastajala zgodba ki jo pravkar prebirate. Petanova mama je bila od dekliških let naprej »knapovka«. Z možem in otroci, bilo jih je deset, sta rajžala od rudnika do rudnika. Od Senovega v Trbovlje pa v nemške in francoske rudnike. Dve vojni sta preživela v hudem, vmes pa ni bilo nič dobrega. Ko je Hitler pripravil napad na Francijo, sta se vrnili. Rudar Petan je zmotno upal: — Povsod bo vojna. Pod Lisco je ne bo. Tja je ne bo...

Kako se je zmotil. Ravno tu pod Lisco je pri-

divjala. Taka vojna je bila tu, kakršne še ni svet doživel. Njihova hiša je bila vse. Bila je streha za partizansko kasarno, bila je bolnišnica, bila je kurirsko vozlišče in končno tudi kraj, kjer se je rodila prva ljudska oblast za Henino.

Hiša visoko v bregu, kjer se po domače reče »pri Beberač« nosi spominsko ploščo na dogodek, ko so tam poleti štiriinštiridesetega ustanovili Narodno osvobodilni odbor za Henino, prvi NOO na Stajerskem. Od Petanovih je ostal doma samo še sin Polde, ki je nehal kmetovati v hribu in zdaj

kmetuje na širše — v zadrugi. Kljub letom je končal srednjo kmetijsko šolo v Vrbi pri Zalcu in je zdaj kmetijski tehnik. Petanova mama ima sinove in hčere po vsem svetu. Preskrbljena je, čeprav ne dobi niti dinarja pokojnine, čeprav je bila kot pravi od dekliških let do svoje visoke starosti »knapovka«.

— Menda sem pozabila umreti, se je mama hudomušno otepała našemu čudenju, da se tako dobro drži.

— Ali pa stara smrt ni mogla tako visoko v hrib. Zdaj, ko smo bolj pri cesti, me bo že našla...

Te njene besede so prestregli vsi trije vnuki z očitajočim glasom:

— Stara mama. Ne govorite tako. Sto let morate učkati!

Tako kot vnuki, ji želimo tudi mi. Zaslužila si je mirno in zadovoljno življenjsko jesen tu pod mogočno Lisco, kamor se je tokrat, upajmo za vedno, vselil mir.

J. Krašovec

Sreča v »smoli« Jurkloštra

Kot povsod po Kozjanskem so tudi v Jurkloštru poleti 1944 pripravili volitve v NOO. Tu v trgu, ki je bil prvi osvobodjeni kraj na Stajerskem, so hoteli volitve pripraviti kar se da svečano. Tu so se odločili tudi za propagando in za volišče, kamor bi ljudje prišli voliti svoje predstavnike v NOO. Kraj so vrh tega še okrasili in imena predlaganih odbornikov javno razglasili...

... Toda nesreča ne počiva. Ravno tisto nedeljo, ko bi v Jurkloštru morali voliti, so iz Rimskih Toplic pridrli v Jurklošter Nemci. Prebivalci so se razbežali, vendar oseh znakov, da se tu nekaj dogaja, niso mogli odstraniti. Sem in tja so ostali tudi lepaki, celo imena kandidatov. Toda kot kaže nemški poveljnik ni bil politično »razgledan« pa je te reči pustil v nemar, tako da za gestapo tako »dragocen« material ni prišel o roke nemški politični policiji. Volitve so pozneje izvedli v Jurkloštru na manj svečan način, toda vseeno uspešno.

Odbori OF v Konjicah

Na konjiškem področju med vojno ni bilo narodnoosvobodilnih odborov. Toda na mnogih predelih so odbori OF opravljali podobno delo. Prvi odbor OF so ustanovili marca 1945 v Kunigundi — zdaj v Gorenju. V Zrečah je začel delati OF odbor decembra 1945. leta, v Skomarju prav tako ob tem času, v Ljubnici pa so ga ustanovili 1944. leta. Avgusta 1944. je zaživel OF odbor tudi v Kravjeku pri Ločah, mesec dni kasneje pa v Ločah in Lipoglavu. V tem mesecu so ustanovili OF odbor tudi v Zbejovski gori, jeseni pa še v Zicah, v Draži vasi, v Konjiški vasi pa že poleti. OF odbor je delal tudi v Slovenskih Konjicah, vendar ni znan točen datum ustanovitve.

ROJENI V BORBI...

Tudi tu v Zgornji Savinjski dolini so bili rojeni v borbi, sredi najhujšega terorja, sredi mučenja in ubijanja talcev, deportiranja naših ljudi v koncentracijska taborišča. In prav ta teror nemških nacistov je rodil odpor, rodil je ne samo prve odbore Osvobodilne fronte, marveč tudi prve krajevne narodnoosvobodilne odbore, prve odbore ljudske oblasti.

Svoj največji razmah so dosegli v tistih jesen-

skih mesecih 1944. leta, ko je bila dolina osvobodjena. Tedaj so delali in živeli v največjem razmahu. Imeli so svoje pisarne, uradne ure, ki so trajale od jutra do večera in svoje naloge.

Bili so v vseh krajih ob gornjem toku Savinje in ob Dreti. Vsi so delali z enakim elanom, z enako prizadevnostjo.

To so bili prvi voljeni organi prave ljudske oblasti.

VSI SO VOLILI...

V Solčavi so se skrbno pripravili na volitve prvega narodnoosvobodilnega odbora. Priprave so stekle že v

septembru 1944. leta. Na sestankih niso govorili samo o kandidatih in volitvah v krajevni narodnoosvobodilni odbor, marveč prav tako o volitvah v okrajno narodnoosvobodilno skupščino. Med kandidati so bile tudi ženske.

Volitve so izvedli prvega oktobra 1944. leta. Volišče so uredili v lepo okrašen Sturmovi (po domače) gostilni. Začele so se ob osmih zjutraj oziroma takoj za tem, ko je predsednik volilne komisije, kmet Peter Stiflar, ugotovil, da so bile volitve pravilno objavljene in volilni material pravilno izpostavljen. Končale so se istega dne ob štirih popoldne s stodontno udeležbo.

Volilna komisija, ki je vodila prvo izbiro odbornikov v krajevni narodnoosvobodilni odbor, je štela pet članov. V njej je bil tudi tov. Ivan Krivec kot pooblaščenec okrajne volilne komisije. Pri štetju glasov pa sta bili navzoči še tovarišica Ana in Alenka, članici okrajnega odbora OF Celje. Ta dan je v Solčavi volilo 460 ljudi, oziroma vsi, ki so jih imeli vpisane v volilni imenik.

Pri volitvah za predsednika je dobil največ glasov (336) Franc Ošep, precej manj pa sta jih dobila Ru-

dolf Vršnik (67) ter Kristijan Urh (47). Pri izbiri tajnika pa je največ glasov pobral Peter Podbrežnik in sicer 267. Medtem ko se je za Jožeta Vršnika izreklo 157 volivcev, je Silvester Iko-vice dobil 25 glasov.

V prvi krajevni narodnoosvobodilni odbor je bilo po veljavnih glasovnicah izvoljenih 21 članov, od tega 2 ženski; v okrajno narodnoosvobodilno skupščino pa 5 kandidatov. Toda, glede na prejšnje določilo, je štel prvi NOO v Solčavi enajst članov, razen predsednika Franca Ošepa in tajnika Petra Podbrežnika še: Franca Plesnika, Jožeta Krivca, Martina Krivca, Jakoba Poličnika, Jožeta Cigala, Tomaža Prodника, Mirka Herleta, Ivana Klemenška ter Franca Vršnika. Kot odposlanca v okrajno narodnoosvobodilno skupščino pa sta največ glasov zbrala Franc Logar in Konstantin Cigala.

Prvi narodnoosvobodilni odbor v Solčavi je delal do 24. decembra 1944. leta. Tega dne je namreč odbor, ki se je sestajal na predsednikovem domu, po domače pri Bevkcu, sprejel sklep, da se uradno poslovanje opusti, ker je okupator s ponovno za-

sedbo doline delo odbora onemogočil.

Da, to je bila uradna prekinitev dela narodnoosvobodilnega odbora v Solčavi. V resnici pa je odpor rasel še naprej, narodnoosvobodilno gibanje pa se razraščalo in krepilo...

O vsem tem je pripovedoval tudi tov. Peter Podbrežnik, ki smo ga našli v pisarni gozdnega obrata v Solčavi. (Na našem posnetku.)

— Takrat so bili takšni časi, da sem ves arhiv in celo pisalni stroj venomer nosil s seboj. Nihče ni vedel, kaj bo jutri. Zato je bila previdnost več kot umestna. Naše delo je bilo povsem normalno. Izvrševali smo naloge, ki smo jih dobili od okrajnega odbora, izdajali najrazličnejša potrdila itd. Delo pa ni zamrlo niti po 24. decembru, ko smo uradno prenehali posloovati. Od tistega časa dalje smo skrbno vodili vse zapise o važnejših dogodkih, o odhodu naših ljudi v partizane in podobno.

Tudi po osvoboditvi smo se v glavnem znašli v krajevnem narodnoosvobodilnem odboru tisti, ki smo delali že prej. Zbrali smo se po navodilih tovariša Nareksa. V tem sestavu smo delali vse do 18. avgusta 1945. leta

Lepi spomini

— Ceprav so bili hudi časi, me na tiste dni vendarle vežejo lepi spomini, je dejala tovarišica Nata Filačeva potem, ko smo jo zmotili sredi dela v gostilni, ki jo vodi v Gornjem gradu.

V tistih jesenskih mesecih 1944. leta je bil na Ljubnem sedež politične, v Gornjem gradu pa vojaške partizanske oblasti. Naš kraj je bil osvo-

bojen prvega avgusta 1944. leta. Kmalu za tem so se že začele pripraviti na volitve prvega narodnoosvobodilnega odbora, katerega smo izbrali, kot se spominjam, zadnje dni avgusta oziroma na začetku septembra. Volitve so lepo uspeli, saj smo zabeležili 99% udeležbo. Za predsednika smo izbrali Franca Remica; sicer pa nas je v odboru bilo okoli šestnajst domačinov. Tedaj smo se redno sestajali in reševali vse zadeve, ki so se pojavljale. Spominjam se, da smo zbirali denarna sredstva, da smo zbirali hrano za partizanske enote in da so bile na vrsti tudi prve vojaške mobilizacije. Kot vojaški referent je v našem odboru delal Jože Urak. V tedanjem odboru je bil tudi dr. Pavel Lautner.

— In kako dolgo je delal vaš krajevni narodnoosvobodilni odbor?

— Redno vse do 15. decembra 1944. leta, ko so Nemci zopet pritiskali v dolino in izvajali strašne represalije. Preveliko jih je bilo, ki so jih tedaj zaprli; drugi smo zbežali. Tako tudi jaz s tovarišico Vido Mrgole, ki sva se pridružili terencem. Morali sva se umakniti, kajti ob odhodu iz Auschwitza sva morali obljubiti, da ne bova nikoli več delali za partizane. No, seveda, obljuba je bila eno, delo pa drugo.

— Kako pa je bilo z arhivom o delu narodnoosvobodilnega odbora. Nekje sem čul, da so ga Nemci dobili. Je to res?

— Da, res je. Predsednik našega odbora ga je zakopal v svoji dvoranici. Vendar, na žalost preizko. Tako so ga izkopali konji, katere so tjakaj pribežali Nemci. Seveda so dobili vse v roke, tako imena odbornikov in ostalih, ki so delali v odboru.

Pavla Rovar

Devetindvajseti november

(1943 — 1963)

Takrat ko je smrt zakrivala sonce in nad domovino ponižano razgrinjalo se je brezno noči in čast človeka oskrunjena tonila je v potokih krvi —

Tedaj so v hladni zarji novembrskih dni junaški borci se v mestu ob slapu zbrali in zvezi naših narodov pravično usodo kovali.

Plamenov pet v en žar se je zllilo, kot jeklo trdna se nam gradila je pot, z Maršalom zvesto naprej po velike borbe zlati plod.

Iz temnih gozdov se je dvignil glas, tam živi prisegli so mrtvim, da bodo njih smrt maščevali in z zmago njih boj končali.

In kri je svoboda rodila! Gozdovi zdaj v molku stojijo, le tam med starimi bori, kjer mlade sanje pokriva gomila, ljubeče še veje šumijo...

Z menoj prislunhi in glej! Tam biseri rose v zelenju vej... V teh dni jesenskih tišnji k svobodnemu soncu v jasni iskre misel gori — domovini!

Tistih dni ni moč pozabiti...

Spomin mi peša, je dejal kakor v opravičilo tovariš Ignac Jamnik, zato se vsega ne bom spomnil. Toda, vseeno se tistih dni ne da pozabiti.

Bilo je že julija 1942. leta, ko smo imeli na Ljubnem prvi odbor OF. Kot se zdaj spominjam, so v njem poleg ostalih delali Ferdo Zajc, Franc Nareks, Anica Kosirnikova iz Radmirja, Alojz Juvan, Marija Juvanova in drugi. V njem sem bil tudi jaz. Za predsednika smo izbrali Franca Nareksa.

Naše delo je bilo težko in nevarno. Bali smo se Nemcev, pa tudi prenekaterih domačinov. Tedaj smo zbirali poročila o gibanju in jakosti sovražnikovih enot; zbirali smo tudi orožje in hrano ter vse to pošiljali partizanskim enotam.

Dokler ni šel med partizane, se je naenkrat spomnil tov. Jamnik, je z nami delal tudi Kristl Vezočnik.

Prvi narodnoosvobodilni odbor pa smo izvolili šele jeseni 1944. leta. Tedaj smo imeli na Forštu miting, kjer smo volili svoje predstavnike. To je bil veličasten miting sredi osvobojenega ozemlja. Takrat smo za predsednika izbrali tovariša Franca Serbela, razen njega pa so v odboru bili še Jakob Sem kot finančni referent, dr. Arh kot zdravstveni, Martin Sem kot vojaški referent, Jože Arnič kot vojaški, Ignac Juvan kot referent za obnovo, pa še Martin Juvan in jaz, ki sem tedaj opravljal posle gospodarskega referenta.

Zivahno delo našega prvega narodnoosvobodilnega odbora so pretrgali Nemci, ko so v decembru 1944. leta znova zasedli dolino. Večina odbornikov se nas je znašla v Starem piskru. Mnogi smo bili določeni za talce, zlasti še tedaj, ko so partizani likvidirali ljubenskega župana Schindweina na Juvanovi gmajni v Lučah. Sledile so deportacije celih družin. Mnoge žene so odpeljali v taborišča in Stari pisker; tako tudi moja. Nemci niso prizanašali niti otrokom. To so bili težki dnevi, polni žalosti in gorja.

Potem je prišlo Frankolovo. Tudi mi Ljubenci, kolikor nas je bilo zaprtih v Starem piskru, smo morali na kamione. Tam pa nas je čakalo nevhvalno delo. Skopati smo morali jami za sto talcev... Bili smo nemi in brez moči. Samo gledali smo se in trepetali... To so bili naši najstrašnejši trenutki.

V zimskih mesecih 1945. leta so nas začeli počasi spuščati iz zapore. Drug za drugim smo prihajali domov. Tako je znova zaživel narodnoosvobodilni odbor, ki je svojo pravo funkcijo prevzel šele po osvoboditvi. Bili smo skoraj vsi, ki smo začeli in ki smo ostali še pri življenju. Temu prvemu narodnoosvobodilnemu odboru po osvoboditvi sem predsedoval jaz, je pripovedoval tov. Ignac Jamnik z Ljubnega ob Savinji.

Šivale smo obleko in perilo...

Pri Jerajevih, po domače pri Siatin-škovich, v Rečel ob Savinji št. 39, so se že v 1942. letu radi ustajali vsi tisti, ki so se pridružili oboroženemu uporu. Najrajši so se shajali na marofu (slika). Tu so si uredili tudi bunker. Od tod so potem hodili kurirji na vse strani ter nosili dragoceno pošto. Sem pa so prinašali tudi najrazličnejše piakate in ostali propagandni material, ki so ga potem Jerajevi raznašali naokoli. Na tem marofu si je svoje skrivališče uredil tudi Franc Skok z Brdega, katerega so Nemci dne 13. januarja 1943. leta ujeli in ustrelili.

Kdaj je nastal na našem območju prvi narodnoosvobodilni odbor, je težko reči, je pripovedovala Jerajeva hčerka Slava, zdaj poročena Blekač. Zdi se mi pa, da je to bilo maja ali junija 1943. leta. Tedaj smo imeli v gozdu za našo hišo sestanek, katerega sta se udeležila tov. Cene Vipotnik-Strgar ter Ivo Zupanc-Ludvik. Medtem ko so se dopoldne zbrali sami moški,

smo bile popoldne na vrsti ženske. Če me spomin ne vara, je bil za predsednika tega odbora izvoljen moj oče, Alojz Jeraj.

Tedaj smo zbirali hrano, sanitetni material in drugo. Pri vsem tem delu ženske nismo zaostajale. Me smo tudi šivale obleke, pripravljale spodnje perilo ter ga pošiljale prezeblim borkam XIV. divizije.

Razen tega smo bile tudi obveščevalke. Dober vir informacij smo imele pri tov. Delejevi, ki je bila tedaj v službi na občini in ki nam je posredovala vsa poročila, ki jih je dobila. Njej se imamo zahvaliti tudi mi, da smo ostali pri življenju.

Se morda spominjate še koga, ki je razen Vas, moža, sester in očeta delal v narodnoosvobodilnem odboru?

«O, da, to je bila tudi naša soseda Marija, pa Franc Csal, Viktor Deleja, Anton in Franc Turnšek in drugi.

Tudi Smartno ob Dreti ni zaostajalo. Prvi odbor OF je bil ustanovljen na začetku marca 1942. leta. V njem so delali Franc Skok z Brdega, ki je pozneje padel v NOV, zatem Franc Fale, prav tako z Brdega, Ivan in Anton Glojek iz Smartnega ob Dreti in drugi. Delo tega odbora je pretrgala izdaja v avgustu 1942. leta. Toda že leto dni zatem je prišlo do formiranja drugega odbora OF, v katerem so delali Ivan Glojek, Jože Zlebnik, Mar-

tin Zidarn itd. V sredini 1944. leta so ta odbor izpopolnili še drugi tovariši; v juliju istega leta pa so prebivalci Smartnega ob Dreti in bližnje okolice volili svoj prvi narodnoosvobodilni odbor in za predsednika tega organa oblasti Martina Zidarna. Sicer pa so bili njegovi člani še Ivan Glojek, Ferdo Remic, Jernej Sporin, Frančiška Bitenc, Franc Levar in še nekateri.

Okrajni odbor SZDL Celje
 Okrajni komite ZKS Celje
 Predsedstvo zveze združenj borcev NOV Celje
 Okrajni komite ZMS Celje

Ob dnevu republike čestitamo vsemu delovnemu ljudstvu za njegovo požrtvovalno delo pri graditvi socialistične Jugoslavije

Okrajni sindikalni svet Celje
 in občinski sindikalni sveti:

CELJE, VELENJE, ŽALEC, MOZIRJE, LAŠKO,
 SLOVENSKE KONJICE, SENTJUR,
 SMARJE PRI JELSAH, BREZICE, KRŠKO IN SEVNICA

čestitajo ob obletnici rojstva nove Jugoslavije vsem delovnim kolektivom naše socialistične domovine.

☆

OBCINSKA SKUPSCINA LAŠKO
 OBCINSKI KOMITE ZKS LAŠKO
 OBCINSKI ODBOR SZDL LAŠKO
 OBCINSKI ODBOR
 ZDRUZENJA BORCEV NOV LAŠKO
 OBCINSKI KOMITE ZMS LAŠKO

☆

Cestitajo za državni praznik, 29. november, vsem delovnim ljudem in občanom z željo za nadaljnji napredek v naši socialistični domovini

MEKA CELJE

☆
 V POCASTITEV 29. NOVEMBRA
 DNEVA REPUBLIKE

čestita vsemu delovnemu ljudstvu kolektiv Metke
 Mehanične tkalnice, Celje

☆

Agroservis

SEMPETER V SAVINJSKI DOLINI

☆

popravlja vse vrste motornih vozil, izdeluje razne pripomočke za kmetijsko, gozdarsko mehanizacijo, vulkanizira vse vrste zračnic in avtogum ter izdeluje razne gumi izdelke za motorna vozila.

☆

Za DAN REPUBLIKE iskrene čestitke vsem delovnim ljudem

Komunalni zavod za
 socialno zavarovanje
 Celje

ZA 20. OBLETNICO DNEVA REPUBLIKE
 ISKRENO CESTITAMO

HMEZAD Žalec

☆

ZELI VSEM KOLEKTIVOM IN DELOVNIM LJUDEM
 ZA 20. OBLETNICO DNEVA REPUBLIKE NADALJNJE
 USPEHE PRI GRADITVI SOCIALIZMA

☆

Več discipline, pa bo šlo...

Jesenski del nogometnega tekmovanja v obeh skupinah okrajne lige je končan. Navzlic temu pa je še zmeraj težko podatati končni obračun, kajti tekmovalna komisija pri okrajnem nogometnem forumu bo morala razpravljati še o nekaterih tekmah, sicer pa zadnje tudi registrirati. Prav tako gre še za registracijo zaostale nogometne tekme med Sošanjem ter Velenjem, ki se je končala z neodločenim izidom 2:2.

govoru dejal tov. Janko Vagner: Lahko rečem, je nadaljeval, da so sodniki svojo nalogo v redu opravili, saj je bila na njihovo delo vložena ena sama pritožba. Drugače pa je z ostalimi protesti, ki so jih vlagali klubi in ki so se nanašali predvsem na disciplinske prekrške klubov. V večini primerov je šlo za klube, ki so postavljali v moštvo neprijavljene, suspendirane, pa tudi kaznovane igralce. Če bi govoril samo o teh primerih, bi moral grajati funkcionarje prizadetih klubov, ki so prezrli nogometna pravila in navzlic vsemu uvrščali v ekipe igralce, ki bi ne smeli nastopati. Na račun takih prekrškov je na primer samo enajstorica iz Gotovelj dobila za zeleno mizo tri izgubljene tekme in to na račun Nazarij, Vranskega ter Polzele. Na enak način je do štirih točk prišlo tudi moštva iz Zalca. Odstopiti pa sta mu jih morali enajstorici iz Nazarij ter Sošanja. Podobnih primerov je še več.

Znan je primer ko je v moštvo Vranskega nastopil suspendiran igralec. In da bi zatajil svoj nastop, si je dal celo obriti brado. Toda, navzlic temu so ga igralci nasprotnega moštva spoznali in seveda primer prijavitili. Kam to vodi, bi se lahko vprašali in kakšno je vzgojno delo nekaterih funkcionarjev v teh organizacijah; bi lahko prav tako zastavili vprašanje!

V uredništvu našega lista smo dobili že drugi dopis iz Vranskega, v katerem nam tov. F. P. piše, da komisija za nogomet pri okrajni zvezi za telesno kulturo ni obvestila nogometni klub Vransko o suspenziji igralca Anzelca. Ko smo to vprašanje zastavili tovarišu Vagnerju, nam je povedal:

— Tega niti ni treba posebej sporočati, kajti čim je igralec izključen iz igre, je avtomatično suspendiran. Sicer pa, je še dodal tov. Vagner, vodstvo nogometnega kluba Vransko nam še doslej ni poslalo zapisnika o zaslišanju tega igralca, pa čeprav bi to moralo storiti že zdavnaj.

In še smo spraševali tovariša Vagnerja:

— Ali je nogometni klub Salek vložil protest zoper tekmo z Vranskim?

— Seveda ga je in to v roku kot predvidevajo pravila.

— Ali je bil igralec velenjskega moštva, Tomšič sploh kaznovan za prekršek, ki ga je napravil na tekmi proti Vranskemu?

— Stvar je v teku, je povedal tovariš Vagner. Sicer pa je treba povedati še to, da Tomšič po suspenziji ni več nastopil in so se torej v njegovem klubu držali pravil, kar ni primer za Vransko.

Skratka, je še dodal tovariš Vagner, tekme bi lahko imele drugače zaključke, pa tudi tekmovalna komisija manj dela, če bi se vodstva klubov držala pravil, če bi hitreje in brez posebnih opozoril zasliševala izključene igralce in te zapisnike pošiljala naši komisiji. Več discipline in športne morale, pa se ne bomo ubadali s takimi primeri, ki mečejo slabo luč zlasti na nekatere odgovorne tovariše v nogometnih klubih.

— Kako pa je s kvaliteto moštev, ki nastopajo v okrajni ligi?

— V zahodni skupini sta moštvi iz Velenja in Zalca prav gotovo med najboljšimi; v vzhodni pa velja enako priznanje enajstorici iz Slovenskih Konjic, ki v prvem delu tekmovanja ni izgubila nobene tekme.

— Kakšni pa so načrti za prvenstveno tekmovanje nogometsev v prihodnji sezoni?

— Kot vse kaže bomo predlagali v okrajnem merilu ustanovitev dveh lig po kvaliteti moštev in ne več po teritorialni razmejitvi. Sicer pa se moramo pripraviti še na to, da bodo štiri moštva iz našega okraja sodelovala bržkone v novoustanovljeni republiški conski ligi, kot vmesni stopnji med slovensko ter okrajnimi ligami.

prekršek, ki ga je napravil na tekmi proti Vranskemu?

— Stvar je v teku, je povedal tovariš Vagner. Sicer pa je treba povedati še to, da Tomšič po suspenziji ni več nastopil in so se torej v njegovem klubu držali pravil, kar ni primer za Vransko.

Skratka, je še dodal tovariš Vagner, tekme bi lahko imele drugače zaključke, pa tudi tekmovalna komisija manj dela, če bi se vodstva klubov držala pravil, če bi hitreje in brez posebnih opozoril zasliševala izključene igralce in te zapisnike pošiljala naši komisiji. Več discipline in športne morale, pa se ne bomo ubadali s takimi primeri, ki mečejo slabo luč zlasti na nekatere odgovorne tovariše v nogometnih klubih.

— Kako pa je s kvaliteto moštev, ki nastopajo v okrajni ligi?

— V zahodni skupini sta moštvi iz Velenja in Zalca prav gotovo med najboljšimi; v vzhodni pa velja enako priznanje enajstorici iz Slovenskih Konjic, ki v prvem delu tekmovanja ni izgubila nobene tekme.

— Kakšni pa so načrti za prvenstveno tekmovanje nogometsev v prihodnji sezoni?

— Kot vse kaže bomo predlagali v okrajnem merilu ustanovitev dveh lig po kvaliteti moštev in ne več po teritorialni razmejitvi. Sicer pa se moramo pripraviti še na to, da bodo štiri moštva iz našega okraja sodelovala bržkone v novoustanovljeni republiški conski ligi, kot vmesni stopnji med slovensko ter okrajnimi ligami.

Tako se je začelo...

VRSTNI RED MOŠTEV

Ob zaključku jesenskega dela tekmovanja so se moštva v obeh skupinah okrajne nogometne lige zvrstila takole:

Zahodna skupina table with columns for team names (Velenje, Zalec, Smartno/P, Gotovelje, Nazarij, Sošanje, Vransko, Polzele, Salek) and statistics (goals, points, etc.)

Vzhodna skupina table with columns for team names (Konjice, Radeče, Rog. Slatina, Senovo, Brežice, Zreče, Vojniki, Rogatec, Krško) and statistics (goals, points, etc.)

Tako se je začelo... graditi umetno drsališče v Celju, bi lahko zapisali pod tole sliko.

Bilo je zadnje nedeljo v oktobru. Celjski hokejisti na travi bi morali igrati tekmo z ekipo iz Krškega. Ker so gostje odpovedali srečanje, so ostali domačini naenkrat »brez dela«. Kaj zdaj, so se spraševali. Pa se je našel nekdo, ki jih je napotil na športni prostor v mestni park in kjer so v dveh urah krepkega dela sneli z betonske in železne ograje žično mrežo, ki je zaprta športni prostor.

Okoli trideset rok je takrat snemalo žično mrežo s podstavkov in jo zvijalo v velike kolobarje. Najtežje delo je opravil Pavči. Z dolgimi in ostrimi kleščami je škopal spojke, ki so držale mrežo h ograji. Čeprav pošteno utrujen

se je na koncu vendarle veselo nasmehnil in dejal:

Za nami je prva faza gradnje umetnega drsališča!

V bistvu je imel prav. Prav zaradi tega udarniškega dela, so lahko že drugi dan odmerili prostor, ga zakoličili in se pripravili na prva zemeljska dela.

Gradnjo umetnega drsališča (zidarska dela) je prevzel Ingrad; medtem ko bo montažo nad 26 km cevi v ploskev opravila Klima.

Te dni se bodo začela dela tudi pri gradnji ledarne. Tako bo gradbišče v mestnem parku povsem zaživelo.

Naša želja je le, da bi izvajalci pokazali največjo mero razumevanja in tako tudi sami pomagali, da bi Celje čim prej prišlo do pomembnega športnega objekta.

Odbori za šolska športna društva

Na pobudo okrajne zveze za telesno kulturo je bilo v nedeljo v Celju uspešno posvetovanje o šolskih športnih društvih, katerega se je udeležilo nad petdeset predstavnikov teh športnih organizacij; med njimi tudi več učiteljev in profesorjev telesne vzgoje. Po uvodnih besedah tov. Juga se je razvila živahna razprava, v kateri se je uveljavilo mnenje, da naj tudi šolska športna društva dobijo svoje mesto v občinskih zvezah za telesno kulturo. Večjo pomoč bodo morala dobiti društva tudi v finančnem pogledu, da ne govorimo o vzgoji kadrov in podobno.

Ob zaključku dela so sprejeli priporočila, naj delajo pri občinskih in okrajni zvezi za telesno kulturo posebni odbori za šolska športna društva.

Zapisi ob robu

Občni zbor okrajnega strelskega odbora, o katerem smo na kratko poročali v zadnji številki našega lista, je nakazal precej problemov, ki jih bodo morale strelske organizacije upoštevati pri svojem delu.

Zanimiv je bil problem dela strelskih družin ali sekcij v šolah. V razpravi se je uveljavilo mnenje, da naj v šolah delajo predvsem tako imenovane strelske sekcije, nad katerimi pa naj prevzamejo patronat ali bolje rečeno strokovno vodstvo najbližje strelske družine.

Ugotovitev, da delo v družinah in zlasti občinskih strelskih odborih več ali manj sloni na redkih posameznikih, ni značilno samo za strelsko organizacijo. To se dogaja tudi drugje. Zato več kolektivnega dela in več kolektivne odgovornosti. Tako bo delo lažje teklo, pa tudi posamezniki ne bodo preobremenjeni z nalogami.

Kot kažejo podatki, so občinski strelski odbori zamerili vzgojo kadrov in to delo v celoti prepustili okrajnemu strelskemu odboru. Na vsak način bo treba ta odnos spremeniti in tudi v okviru občin misliti na organizacijo tečajev in seminarjev za sodnike in instruktore.

Nekateri občinski strelski odbori se še zmeraj borijo s finančnimi težavami. Zato bi bilo prav, če bi jim občinske skupščine dodeljevale vsaj toliko sredstev, da bodo lahko izvedli minimalni program.

Razveseljiva je bila razprava tovariša Jurija Glihe iz Krškega, ki je med drugim dejal, da je njihov občinski strelski odbor zaživel predvsem po zaslugi okrajnega strelskega odbora v Celju. Zato se je zahvalil za to pomoč in hkrati zaprosil za nadaljnjo.

Upajmo, da bo tudi Strelska zveza Slovenije sprejela predlog občinskega strelskega odbora v Celju, ki se zavzema, da naj bi bilo prihodnje republiško prvenstvo v streljanju v mestu ob Savanji. Celje je zdaj, tudi kar se tiče strelšča, že sposobno, da izvede celo bolj kvalitetna in zahtevna tekmovanja.

Kladivarjevo zmagoslavje

Derby tekma jesenskega dela prvenstvenega tekmovanja v slovenski nogometni ligi je prinesla zaslužen zmagi in dve dragoceni točki moštvo Kladivarja, ki je v Trbovljah premagal tamošnjo enajstorico Rudarja z rezultatom 2:0. Kladivar si je zmagi pošteno zaslužil. Oba gola je dosegel Blinkovski.

Celjski železničarji so to pot razo-

darjem, kar štiri točke prednosti. Sicer pa je Kladivar doslej v enajstih dvobojih dosegel 20 točk ter razliko v golih 32:11. Celjski železničarji so s trinajstimi pikami na četrtem mestu. Njihova razlika v golih pa se glasi 36:19. Olimpa tiči na dnu lestvice z eno samo točko ter negativno bilanco 6:32.

V nedeljo bo na sporedu zadnje ko-

čarali, saj so na igrišču v Storah izgubili srečanje z Aluminijem z rezultatom 4:2, pa čeprav so domačini vodili z 2:0. Polom na celi črti!

Drugo moštvo ljubljanske Olimpije je v tekmi izven konkurence brez težav odpravilo Olimpa z visokim rezultatom 8:0.

Po zmagi v Trbovljah se je na vrhu lestvice sam usidral Kladivar, ki ima pred zasledovalcem, trboveljskim Ru-

lo jesenskega dela tekmovanja. Ne glede na izid tekme med Kladivarjem in kranjskim Triglavom, ki bo v Celju, si je moštvo z Glazije že zagotovilo prvo mesto. Dosti bolj zanimiva bo tekma med Svobodo in Celjem v Ljubljani, saj bo odločala o tretjem in četrtem mestu na tabeli. Celjski Olimpa se bo od jesenskega dela tekmovanja poslovil v Kidričevem, v dvoboju z Aluminijem.

Priznanje boksarjem Olimpa

Te dni so tudi celjski boksarji dobili obisk, oziroma komisijo, ki je, kot v vseh enakih klubih v državi, pregledala pogoje dela, treningov in podobno. Komisija, ki so jo sestavljali člani zveze in republiške bokvarske zveze, je odnesla iz Celja

ugodne vtise. Tako je izrekla vse priznanje odgovornim tovarišem pri bokbarski sekciji Olimpa in vodstvu društva. Komisija je namreč ugotovila, da imajo člani bokvarske sekcije Olimpa naravnost idealne pogoje za vadbo, da je njihova dvorana, pa čeprav v kletnih prostorih doma OF, ena najlepših pri nas in podobno. Hkrati je tudi čestitala prizadevnemu trenerju Karlu Kuljatiču, ki ni samo učitelj, marveč tudi tisti človek, ki je z lastnim delom največ pripomogel k ureditvi prostorov.

Tako bodo odslej boksarji Olimpa nemoteno delali, ne glede na plesne vaje, razstave in podobno. Treninje bodo ločeni za začetnike in za one, ki so se že spoznali z osnovami boksa.

PREDSEDNIKA BO IZVOLIL ZBOR KOLEKTIVA

Konec prejšnjega tedna je bila redna seja atletskega sveta AD Kladivarja, na kateri so razpravljali o odstopu dosedanjega predsednika inž. Milana Naprudnika, ki je odšel na novo službeno mesto v Ljubljano. Na seji so sprejeli sklep, naj novega predsednika izvoli zbor celotnega kolektiva, ki bo v sredini prihodnjega meseca.

Beseda-nasvet

prostorov za streljanje z zračno puško. To so zaprti prostori, ki jih je mogoče ogrevati. Tu bodo strelci tudi v zimskih mesecih lahko nemoteno trenirali. V zimskih mesecih, ko človek v svojem prostem času mnogokrat ne ve kam, so takšni prostori prava vaba, še prav posebno za mladino. S pridobitvijo teh prostorov so ustvarjeni pogoji za normalno delovanje pionirske sekcije, kar je prvi pogoj za razvoj društva in porok za doseg čimvečjega nivoja kvalitete bodoče strelske vrste.

Na žalost še vedno traja po več let, preden društvu uspe dobiti ustrezne prostore in kar prevelika je škoda, ki jo mora utrpeli zaradi takih in podobnih motenj.

lako razvile in delovale pionirske sekcije, trening pa bo mogoče skozi vse leto. Za zgled delovanja takih sekcij je bila navedena pionirska strelska sekcija na osnovni šoli v Teharjih, ki je že dosegla spodbudne uspehe na tekmovanjih. Pa tudi mladi strelci na osnovni šoli v Kompolah so skušali zaorati ledino. »Prav bi bilo«, še pravijo tovariši iz Stor, da bi na osnovnih šolah poleg že osvojenih panog športa, uvedli tudi streljanje z zračno puško. Pionirske sekcije naj bi ustanovljali povsod, kjer je to le količič kaj mogoče, šole pa naj bi to vprašanje postavile v svoj rekreacijski program. Kajti le če bomo zagotovili šolski mladini najširše možnosti udejstvovanja, bomo uspeli ustvariti množičnost, ki je, kakor je znano, pogoj za kvalitetni razvoj vsake športne panoge, še posebno strelstva. S krepitvijo strelskih vrst pa ne raste samo moč športne panoge, temveč tudi obrambna moč domovine.

Tudi strelska družina »Kovinar«

Trenutno važnejše od vsega pa je, po njihovem mnenju, pridobitev

Kennedy - četrta žrtev

V zgodovini ameriških predsednikov je bilo več atentatov in med njimi so končali štirje s smrtjo, dva pa sta se ponesrečila. Kennedy, ki je štel za petintridesetega predsednika ZDA (četudi je bil kot oseba 34. — Grover Cleveland, ki je bil izvoljen dvakrat

s presledkom, prvič 1885—1889, drugič 1893—1897, šteje za dva predsednika) je postal četrta žrtev atentatorjev.

Prva žrtev atentata je bil Abraham Lincoln (1861—1865), ki ga je ustrelil 14. aprila 1865 gledališki igralec John

Wilkes Booth v Fordovem gledališču v Washingtonu. Lincoln je umrl naslednjega dne.

Naslednja žrtev je postal 20. predsednik ZDA, James Abraham Garfield, na katerega je streljal 2. julija 1881 Charles J. Guiteau, ko je predsednik vstopal na postaji Baltimore and Potomac v Washingtonu. Umrl je po dveh in pol mesecih, 19. septembra 1881, atentatorja pa so 30. junija 1882 obesili.

Tretja žrtev je postal 25. predsednik William McKinley (1897—1901). Ustrelil ga je anarhist Leon Czolgosz, ko je predsednik sprejemal državljane ob Pan-ameriški razstavi v Buffalo. Predsednik je umrl za posledicami napada 14. septembra 1901. Atentatorja so usmrtili 29. oktobra 1901.

Pred zadnjim atentatom so poskusili še dva atentata, ki pa nista uspela. Leta 1933 je streljal anarhist Joseph Zangara na predsednika Franklina Roosevelta, toda neka ženska je stegnila roko in spremenila smer krogle, ki je ubila nekega častnika iz predsednikovega spremstva. Zangaro so usmrtili na električnem stolu 20. marca 1933. Leta 1950, 1. novembra, pa so nameravali ustreliti predsednika Trumana. Napadalec Griselio Torresola je bil ubit ob samem napadu, drugi napadalec, Oscar Collazo je bil ranjen in ko je ozdravel, so ga obsodili in usmrtili 7. marca 1951.

Zadnji iz te vrste je John Fitzgerald Kennedy, ki ga je krogla atentatorjev zadela 22. novembra ob 13. uri do smrti. Bil je star šele 46 let in je zapustil 34-letno vdovo, šestletno hčerko in sina, ki je prav na dan pogreba dopolnil tretje leto starosti. Poleg tega pa je Kennedy zapustil Ameriko v razklanosti, ki je bila tudi razlog njegove prerane smrti.

Naša slika prikazuje Johna Fitzgeralda Kennedyja, ko se navdušuje nad prvimi koraki svojega sinčka Johna. V ozadju se bratcu smeji sestra Jacky

Odrezavi Hruščov

V raznih časnikih sveta so se pred mesecem pojavile vesti, da je Hruščov sprejel ameriško delegacijo poslovnih ljudi, ki jo je sestavila revija »Case«, da bi se seznanili z nekaterimi posebnostmi častnikarskega delovanja. Med razgovori s Hruščevom je prišlo do nekaterih kočljivih vprašanj, ki je nanje Hruščev odgovoril s svojo znamenito duhovito odrezavostjo.

Ko so prišli v razgovoru na prizadevanja za večjo blagovno izmenjavo med obema deželama, so hoteli vedeti Američani, kakšne proizvode bi Rusija sploh lahko nudila. Hruščev je odgovoril: »Ce smo izdelali vseмирske rakete in satelite, ki niso nič slabši od tovrstnih izdelkov v drugih deželah, potem bi se našlo tudi še kaj za Ameriko!«

V razgovoru o mednarodnih zadevah so Američani pozvedovali, zakaj je potreben berlinski zid in zakaj je potrebno streljati ljudi, če skušajo zlesti čezenj. Hruščev je dejal: »Meja je pač meja. In vsaka država čiti svoje meje in strelja ljudi, ki jo ogrožajo.« Tedaj pa ga je Chauncey W. Cook zaprnil: »Toda države ne ogrožajo tisti, ki hočejo čez zid iz države!« In Hruščev mu ni ostal dolžan: »V vaši državi ubijajo otroke v cerkvi preprosto zato, ker so drugačne barve.«

Nekdanja Lady Home, štiriindvajsetletna hčerka angleškega ministrskega predsednika Sir Alec Douglas-Homea, se je hkrati z obema sestrama in bratom odpovedala plemiškemu naslovu iz spoštovanja do očeta, ki je moral storiti tako zaradi premierske časti.

Solidarnost pa taka! Njegova hčerka Meriel pa se je v skladu z odpovedjo plemiškega naslova zaposlila kot prodajalka v znani londonski knjigarni Bumpus. Fotograf jo je ujel v času opoldanskega odmora, ko se je — kakor vse druge državljanke — odpravila nakupovat.

Ženske duhovitosti

Med knjigami, ki vsebujejo izreke, domisljice in podobno, najdemo le poredko ženska imena, če pa že, potem samo v zbirkah izrekov ali domisljic. Pred nedavnim pa je v Ameriki izšla knjiga Mignon McLaughlin (njen priimek bi morda smel prevesti: Nasmešek), ki je sicer tudi urednica revije »Glamour« (Očarljivost).

Knjigo je naslovlila »Neurotic's Notebook« in v njej je 96 strani raznih pikrih izrekov, izmed katerih smo si zapisali samo nekatere: — Kadar ljubimo, ljubimo vročino, ki nas ob poroki položi v posteljo in potem spet ozdravimo.

— Čednostni ženski nenehno grozi oblak, ki ni nič večji kot moška roka.

— Moški si želi žensko, ki ga še lahko presenet, toda samo takrat, kadar je on za to razpoložen.

— Mnogim ženam oprostimo, če padejo, redkokdaj pa jim oprostimo, če jih podre bolezen.

— Mnogi se obvarujejo greha, ker so preneumni zanj.

— Vedno nas vznemirja in razburja srecen zakon ljudi, ki jih ne maramo.

— Če vas tujec prepozna po opisu, ki mu ga je dal vaš prijatelj, potem ste lahko veseli, da niste slišali opisa.

— Jezimo se zaradi hudobnežev, ne trpimo neumnežev in smo pripravljeni, da ljubimo druge. Toda kdo so ti?

Nova blaznost

»Tolkači« se imenuje orkester štirih mladeničev, ki ga sestavljajo tri kitare in hrupen boben. Še lazi so igrali v zakotnih zabaviščih, letos pa služijo ogromne denarje z nastopi v najbolj slavni dvoranah.

Angleška mesta, Carlisle, Newcastle in Yorkshire so bila v teh dneh priča nenavadnih dogodkov, ko so množice do štiri tisoč poslušalcev padale v divjo zanesenost, medtem ko so štirje mladeniči izvajali svojo umetnost. Dekleta so vreščala, tulile so sirene in nekateri so padali celo v nezavest (če zaradi množice ali od navdušenja, ne vem).

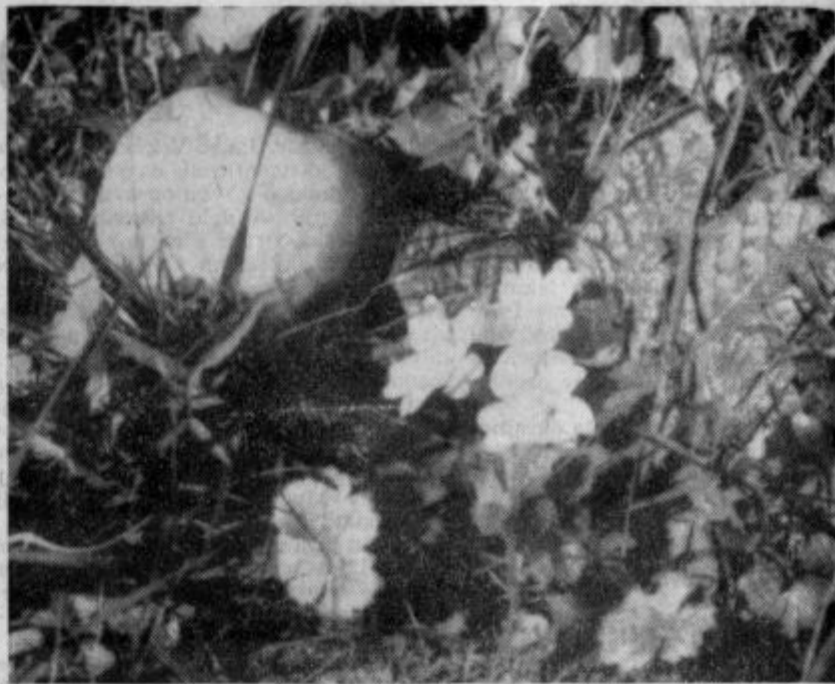
Končno so nastopili celo v Londonu v dvorani gledališča Prince of Wales kjer jih je prišla poslušat celo kraljica-mati. »Vi v cenějšíh sedežih, ploskajte, vi drugi pa rožljajte z nakitom!« je dejal vodja »Tolkačev« in že je začel divji val pobesnelega navdušenja, vreščanja in padanja v nezavest. »Tolkači« so zaigrali popevko: »Od me do te« in celo resna kraljica-

Morilec je Pelé

Lansko poletje je odšel brazilski kmet Osório Fernandez s svojim osličkom Peléjem v mesto, kjer ga je na tržnici privezal h ograji. Neki deček je začel tu s palico divje pretepati oslička in ta je v obrambi brcnil dečka v glavo; zaradi udarca je deček umrl.

Mestni načelnik policije Emiliano Gonzalves je kmeta zaprl. Ta pa je v zaporu tako divje jokal, da si je načelnik policije premislil in namesto kmeta zaprl oslička. Zdaj je kmet to-

Zadnjič je »Dolenjski list« poročal, da je neka bralka prinesla v Novo mesto šopek svežih trobentic, ki jih je jesen, topla kot je, premamila in vzpodbudila k cvetenju. Z Dolenjske so Celjani prinesli vest, da so pri samostanu v Pletterjih začeli cveteti divji kostanji. No, to so seveda le pripovedovanja in povzetki.

Vendar jim moramo verjeti že zato, ker smo tudi sami »zalotili« zmoti, ki jo je lepa jesen zagodla naravi. V grvinah nad cesto proti Lisci smo na filmski trak ujeli trobentice, ki so se zmotile v letnem času. Da bi potrdili, za kak letni čas gre, je v cvetju sveže jabolko. No takih primerov je še več. V živi meji v Kersnikovi v Celju so vzcveteli posamezni cvetovi kitajske vrbe. Tako jo priroda sama sebi zagode ko silijo znaničke pomladi, da cvetijo v jesen.

VEČNI MLADENIČI

Zadnja leta je večina prodajal z lepotilnimi sredstvi v svetu zapazila, da kupujejo moški vedno več lepotilnih sredstev. Prvi večji porast so za beležili že leta 1961, a lani je nakup

moških lepotilnih sredstev narasel kar za 100 odstotkov. Tudi letos vse trgovine prodajajo vedno več lepotilnih sredstev — moškim strankam.

Lepotilni saloni, ki jih imajo povsod v večjih mestih, so doslej imeli v glavnem samo ženske stranke. V teh zadnjih letih pa so začeli vanje zahajati tudi mošje. To je rodilo zamisel, da so ponekod v svetu odprli lepotilne salone za moške, in glej čudo, v njih je promet skoraj že tolikšen kot poprej v ženskih salonih. Sprva so v takšne lepotilne salone zahajali samo gledališki in filmski zvezdniki, vendarle samo ob priložnostih, ko je bilo zanje odločilno, kakšni bodo videti na odru ali na filmskem traku. Zatem pa so prišli drugi, ki so postali stalne stranke. V večini primerov so to trgovski potniki in poslovni ljudje, ki se menda začenejo zavedati, da je njihov poslovni uspeh odvisen v veliki meri tudi od njihovega zunanega izgleda.

Kdor je kdaj poprej bral Wildeovo delo »Slika Doriana Graya«, je pač v tem izmišljenem večnem mladeniču videl samo izraz tihe želje vsakega zemljana, da bi se nikoli ne postaral. Toda zdaj se obljublajo časi, ko bodo začeli po našem planetu tekati večni mladeniči namazani in natekočinjeni z vsemogočimi epotilnimi in dišavnimi sredstvi. Psihologi so seveda začeli nemudoma raziskovati ta pojav.

žil načelnika policije, češ da je zagrozen nasprotnik oslovstva vse odtlej ko je neki osel pred leti stopil v njegovo pisarno in mu z mize požrl vse papirje z njegovo dovolilnico za poroko vred.

Toda nič ni pomagalo, osel je bil zaprt zaradi umora. Kmetovim tožbam so se slednjič pridružili še drugi zaporniki, češ da ne morejo prenašati oslovega smrada in ječar je napovedal stavko, če ne dobi posebnega plačila za čiščenje celice.

Kdo ve, kako dolgo bi se vsa stvar še vlekla, če ne bi pred dnevi zvedel zanjo državni varnostni tajnik v Salvadorju, ki je sporočil načelniku policije, da je osel »kazen prestal« in da ga lahko izpusti. In tako se je morilec Pelé spet vrnil na Fernandesovo kmetijo.

Ženski računi

V neko banko, ki je dajala vsakovrstna posojila, je prišla mlada žena, da bi dobila posojilo za ločitev. Uradnik ji je pojasnil, da dajejo sicer posojila za avtomobile, zgradbe, posestva in za izpopolnitev gospodinjske opreme, ne pa za ločitve. »Toda,« je vztrajala žena, »ločitev bi bila zame vendar izpopolnitev gospodinjske opreme!«

a neka prodajalka lepotilnih sredstev je ta pojav ocenila s preprostimi besedami: »Moški so se pač odločili, da ne bodo več dišali kot moški. Radi bi dišali lep!«